

ПЪЛЕН СТЕНОГРАФСКИ ПРОТОКОЛ № 23
ОТ ЗАСЕДАНИЕТО НА ПЛЕНУМА НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН
СЪВЕТ,
ПРОВЕДЕНО НА 20 ЮЛИ 2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: Димитър Узунов - Представяващ
Висшия съдебен съвет и Лозан Панов - Председател на
Върховния касационен съд

ОТСЪСТВАТ: Даниела Костова, Милка Итова, Румен Боев, Ясен
Тодоров

**/На заседанието присъства Димитър Тончев - главен секретар на
ВСС/**

**Разпечатка от компютризираната система за
гласуване на решенията по протокола. Гласуването е в
съответствие с предложението на вносителя.**

/Откриване на заседанието - 9,40 ч./

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, добро утро. Откривам
заседанието на Пленума на Висшия съдебен съвет при обявения

дневния ред, с предложение за включване към него на няколко допълнителни точки.

Становища по дневния ред? Г-н Панов, г-жа Колева. Заповядайте.

ЛОЗАН ПАНОВ: По отношение включването на допълнителни точки в дневния ред нямам възражения. Тъй като разбрах, че наши колеги чакат, не знам доколко е уместно да гласуваме включването на точките в дневния ред, като допълнителни такива, и т. 39 да бъде изтеглена като първа, с оглед на възможността да изслушаме нашите колеги.

И още една молба. Това е, в рамките на един месец, четвърто заседание, което се надявам да се проведе, в крайна сметка, докрай, защото три поредни заседания, един път кворумът спадна, втори път отново, трети път не се състоя. В този смисъл, моля, за малко по-отговорно отношение към нашата работа. Има достатъчно задачи, които трябва да свършим до края на лятото и след това, включително и изборът на председател на Върховния административен съд от Висшия съдебен съвет, което предполага, разбира се, процедурата да бъде спазена и да бъдат във времето взети решения, които да спомогнат тази процедура да бъде законосъобразно проведена.

Благодаря.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Същото щеше да е предложението ми.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре. Благодаря, г-жо Колева.

Други колеги? Няма. Режим на гласуване. Гласуваме допълнителните точки към дневния ред и с предложението на г-н

Панов т. 39 да бъде разгледана като първа. Обявяваме резултата. Шестнадесет „за“, 0 „против“.

/След проведеното явно гласуване/

По внесените допълнения и на основание последвалите разисквания по дневния ред

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И:

I. ОТТЕГЛЯ от дневния ред точки 6 и 8.

II. ВКЛЮЧВА в дневния ред следните допълнителни точки:

38. Проект на решение относно определяне размерите на допълнителните възнаграждения на служители от администрацията на ВСС за изпълнение на служебните им задължения в почивни дни по организационно-техническата подготовка на Общото събрание на съдиите за избор на членове на Висшия съдебен съвет.

Внася: Комисия „Бюджет и финанси“

39. Разглеждане позицията на Висшия адвокатски съвет по проекта на Правилник за администрацията в съдилищата.

40. Решение на Прокурорската колегия на ВСС по протокол

№ 26/19.07.2017 г. относно командироване на членове на Комисията по атестирането и конкурсите към Прокурорската колегия.

Внася: Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, при този дневен ред ще протече днешното заседание. Както казахме, т. 39, по предложение на г-н Панов, става първа. Да поканим колегите.

/В залата влизат представители на Висшия адвокатски съвет/

Заповядайте. Г-жо Негенцова, да представите колегите си и заповядайте по въпросното ваше становище.

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА: Добър ден на всички. С мен са двамата заместник-председатели на Висшия адвокатски съвет - колегата Людмил Рангелов и Атанас Стоянов, и главният секретар - колегата Стефка Въжарова.

Първо, нека изкажа благодарност от името на Висшия адвокатски съвет и лично от свое име, че днес сме тук и ще можем да изразим нашите виждания във връзка с обявения за обсъждане Правилник за администрацията в съдилищата.

Ние сме изпратили вижданията си и подробна историческа справка. Само искам да маркирам основните неща, които считам, че трябва да се знаят при обсъждане на този правилник, а именно, че, с оглед правомощията на адвокатурата, право да извършват справки и без пълномощно трябва да може да се дава на адвокатите, както и изпълнение на разпоредбата на чл. 31 от Закона за адвокатурата, тъй като не може да се прецени, уреди или предвиди как по конкретни дела могат да рефлектират

въпросите, които да се засегнат права на трети лица, които не са страни по делото. Защото една елементарна продажба, искате да си проверите какво става, виждате, че има писана искова молба, трябва да се види какво е делото, за да може да се прецени дали се засягат интересите на вашия клиент, от който имате пълномощно.

Във всички правилници, които съществуват досега, се определят адвокатите, като отделни субекти. Това са страните по делата, техните представители и отделно са предвидени адвокатите, като лица, които да имат самостоятелен, индивидуален достъп до информация и те са различни от страните, които са по делото, като този достъп може да бъде, по два различни начини е даден в предвидения чл. 77 от обсъждания проект за правилник, а именно, когато те са представители на страна или когато срещу адвокатска карта трябва да направят някаква справка, като ние сме съгласни, че в чл. 78 задължително във всеки един от случаите трябва да се отрази в картоната кой адвокат за какво взима съответното дело.

По отношение на разпоредбата на чл. 78, ал. 2, така както сега е предвидено, се заличава разликата между реда за получаване на копие и преписи, и се увеличава срокът за издаването им, като той става тридневен. Този срок досега беше по-малък и се правеше една разлика между двете неща. Щом едно лице, страна, негов представител може да се запознава с делото, на общо основание той може да взима и съответните копия от книжа, докато досега съществуващите норми на всички, и законите за адвокатурата, и нормативната уредба дава тази възможност, и мога да кажа и друго, че този начин на удължаване на нещата създава не само неудобство, но това е в противовес с всичките наши виждания и за съдебна реформа, и за електронно правосъдие, и за

олекотяване и намаляване на административната тежест. Вместо да се избегне бумажината, всъщност се получава една нова бумажина с постоянно подаване на молби в съдилищата, преминаваме през деловодството, доклад на съдията, връщане в деловодството и отново даване на възможност на страната да получи своя препис.

Ето защо, Висшият адвокатски съвет предлага в чл. 78, ал. 2 да се раздели на две части. Едната, в която да се отрази, че копие в деня на поискването се дава на страните и на техните представители, които могат сами да копират или фотокопират. Това са страна и неин представител. А копие на адвокат, който не е пълномощник на страна, се прави с писмено искане и разпореждане на съдията докладчик.

И в другата алинея - при писмено поискване, удостоверения и преписи трябва да могат да се издават в деня на постъпването или най-късно на следващия ден, след разпореждане на съдията докладчик.

Ние считаме, че е дошло времето, в което на адвокатурата да не се гледа като някакъв опонент, а като стратегически партньор и да се преосмислят отношенията между адвокатите и другите правни професии, като считаме, че и отношенията между адвокатурата и държавата, респективно Висшият съдебен съвет, трябва да се преосмислят и да не съществува някакво негласно виждане за противопоставяне. В крайна сметка ние всичките сме с общи интереси, а именно интересите на гражданите. Тях защитаваме и съдилищата, и адвокатурата, и би трябвало оттук нататък, живот и здраве, да бъдем партньори.

Това са нашите виждания и считаме, че по този начин не само ще се осъществи съдебната реформа, но ще можем да направим и една крачка напред към въвеждане на електронно правосъдие. И да ликвидираме бумажината, и в крайна сметка да олекотим и самото правосъдие, с излишни молби, които да се подават.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря Ви, г-жо Негенцова. Колеги, становища, мнения по предложеното ни становище от Висшия адвокатски съвет?

Заповядайте.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Благодаря. Уважаеми колеги, аз изцяло споделям казаното от адвокат Негенцова. Това, което искам да поясня, като ръководител на работната група по Правилника за администрация на съдилищата, е, че посоченият текст, който регламентира достъпа на адвокатите до информация по делата, не е уреден по нов начин с проекта за правилник. Той от години наред съществува в тази си редакция, която сега се предлага, препращайки към нормата на чл. 31 от Закона за адвокатурата. Ще поясня, че нуждата от искането в момента на адвокатите до прецизиране на разпоредбата или до детайлизиране на тези правомощия на адвокатите дойде от проблема, който беше свързан със Софийски градски съд, издадената заповед от председателя му за редуциране и достъпа на адвокатите до информация.

Аз изцяло споделям аргументите на колегата Негенцова и останалите присъстващи, с единствената забележка, че фактът, че досега много рядко някой съд си е позволявал редуциране на този достъп. При нарушаването му сега ще се наложи очевидно да

детайлизираме регулацията така-щото да се прилага еднакво от всички чл. 31 от Закона за адвокатурата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря. Аз, като човек, работил в Софийски градски съд, си спомням, че такава конфликтна ситуация с адвокатурата имаше и при друг председател на Софийски градски съд, пак по повод на подобна заповед.

Аз се запознах подробно с мотивите на Висшия адвокатски съвет. Споделям ги и мисля, че с предложената промяна в самия Правилник за администрацията на съдилищата бихме избегнали всякакви възможности един или друг административен ръководител да тълкува по различен начин разпоредбите на Правилника за администрацията.

Това е само допълнението, което исках да направя.

В духа на последното изказване на г-жа Негенцова, проведохме, разменихме няколко думи, виждайки се преди влизане в заседанието на Висшия съдебен съвет, я попитах какво е отношението на Висшия адвокатски съвет към една много отдавна забравена традиция, която е съществувала до 40-те години, а именно съвместно откриване на съдебната година през месец септември, заедно със съдилищата и представителите на адвокатурата. Дали бихме могли да направим нещо с общи усилия, за да възродим тази стара традиция, именно за да покажем, че представителите на различните юридически професии, които защитават правата на гражданите, могат поне веднъж в годината да се съберат на едно място и да покажат, че работят в един общ интерес.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Негенцова.

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА: В тази насока, Висшият адвокатски съвет се надява в най-скоро време да бъде направена една национална конференция за диалог между всички правни професии, защото се опитват по различен начин да се слагат клинове между различните правни професии. Дали са съдии, прокурори, юрисконсулти, адвокати, без значение. Мисля, че един такъв диалог би показал, че всички следва да гледаме в една посока и че нямаме тесни интереси, а интересите на гражданите са най-важни, така че бихме адмирирали и подкрепили една такава идея.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Карагъзова.

ГАЛИНА КАРАГЪЗОВА: Благодаря Ви, г-н Узунув. Процедурно предложение. Да облечем в предложение. Доколкото разбирам всички се обединяваме около това становище, че е необходимо прецизиране на нормите на чл. 77 и чл. 78 от сега действащия Правилник за администрацията в съдилищата. Това, което каза г-жа Неделчева, очевидно работната група има готовност да работи, но все пак, за да има правно основание за това, предлагам Пленумът да вземе решение да възложи на работната група да извърши промяна в цитираните текстове, с оглед по-прецизното дефиниране на приложението на чл. 31 от Закона за адвокатурата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, становища? Заповядайте, г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Благодаря, г-н Узунув. Още веднъж поздравявам колегите членове на Висшия адвокатски съвет.

Проблемът, нито пък този проект за Правилник за администрацията в съдилища, не стои отсега, нека не забравяме. Проблемът е много отдавнашен. Аз го помня от, мога да кажа от

преди 30 години. Той в тези 30 години насам, през година или две в някои от съдилищата, се появява и то много остро. Административните ръководители на някои съдилища издават заповеди, с които ограничават правото на адвокатите за свободен достъп по смисъла на чл. 31 от Закона за адвокатурата, до съдебните книжа, съдебните дела и т.н.

Напълно споделям доводите, изразени и наведени от колегата Негенцова. Споделям и довода на шефа на работната група от Висшия съдебен съвет. На чл. 77 и чл. 78 от този проект за правилник най-сетне трябва да реши проблема по един ясен и категоричен начин и аз ще поддържам, че той трябва да бъде решен в съгласие и съзвучие с нормата на чл. 31 от Закона за адвокатурата. Много ясно беше казано от председателя на Висшия адвокатски съвет, че навсякъде в нормативните документи адвокатът е изведен като особен субект и много ясно го разграничават и го отграничават от останалите участници в процеса.

Още веднъж, поздравявайки колегите от Висшия адвокатски съвет, включително и с днешния празник Илинден, ще имате моята подкрепа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Уважаеми колеги, уважаеми колеги от Висшия адвокатски съвет, както каза колегата Васил Петров този проблем не е от вчера, а пък от моите 36 години стаж, 15 години са преминали като адвокат и през 2001 г. във връзка със същия проблем аз поисках пред Върховния административен съд отмяна на подобен член в тогава действащия правилник. И с три на два гласа, доколкото си спомням, Върховният административен съд не прие моите доводи, но особените мнения бяха ясни и категорични,

че това положение, при което адвокатът трябва да има съответно пълномощно, за да може да прави справки по делата си, не е най-доброто разрешение. Виждаме всички, че тези отношения се развиха във времето оттогава досега, преминаха през различни етапи, след което си спомням, че Висшият адвокатски съвет също поиска отмяна на този член, в резултат на което настъпиха промени в подзаконовата нормативна уредба, за да се стигне до сегашното положение, което аз свързвам и с настъпилите последни виждания, свързани с бюрокрацията и тежестта на администрирането, като цяло, в нашата държава и излишните разкарвания на гражданите по най-различни административни служби, разбира се и такива, свързани с правораздаването, макар и да не са в изпълнителната власт. Става въпрос за нещо, което трябва да бъде одобрено, за да няма такава голяма административна тежест.

Позволявам си да кажа тези неща, защото аз съм ги изживял многократно и лично, като адвокат, а и като работещ за своите клиенти. Наистина има огромни проблеми. Ние трябва да бъдем наясно, че те могат да бъдат разрешени и може би е добре, че въпросът сега се поставя пред нас. Виждам, че има едно общо съгласие или поне един консенсус в ... си част на изложеното от Висшия адвокатски съвет. Затова аз ще го подкрепя изцяло.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Благодаря. Колеги, други желаещи?

Направено е предложение от г-жа Карагьозова за приемане на решение в следния смисъл - възлага на работната група да извърши промяна в разпоредбите на чл. 77 и чл. 78, съдържащи се в проекта на Правилника за администрацията в съдилищата. Други предложения не виждам. Режим на гласуване. Обявяваме резултата. Седемнадесет гласа „за“, 0 „против“.

/След проведеното явно гласуване/

39. ОТНОСНО: Разглеждане позицията на Висшия адвокатски съвет по проекта на Правилник за администрацията в съдилищата

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ВЪЗЛАГА на Работната група да извърши промяна в разпоредбите на чл. 77 и чл. 78, съдържащи се в проекта на Правилник за администрацията в съдилищата.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Негенцова, благодарим Ви.

РАЛИЦА НЕГЕНЦОВА: И ние ви благодарим много. Ползотворна работа.

/Представителите на Висшия адвокатски съвет напускат залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, продължаваме по дневния ред. Точка 1. На нашето внимание, уважаеми колеги, е проект на решение за обявяване на дата, час и място за изслушване на кандидатите в отритата с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет процедура за избор на председател на Върховния административен съд. Становища, предложения?

/говорят по между си/

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Хронограмата беше приета по предложение на председателя на Върховния административен съд. Той да каже кога ще се проведе. /шум в залата/

/Влиза Георги Колев/

СОТИР ЦАЦАРОВ: Извинявайте, колеги, но това чудене ми е безкрайно непонятно. Кой го е предложил!?! Защо го е предложил!?! Дали е в хронограмата!?! Приехме я тази хронограма, че е на 11 септември. Оттук насетне да задаваме процедурни и неловко мълчание, за да дойде или не дойде някой, в крайна сметка, очевидно е, че на 11 септември трябва да проведем изслушване. Не ми е работа аз да го предлагам, но ще кажа. Предлагам ви 10 часа, за да решим процедурния въпрос. Защото, в крайна сметка, независимо от това колко време ще спорим кой го е предложил, ще стигнем до това, че трябва да вземем решение. Затова ви предлагам да действаме една идея по-делово. Аз предлагам 10 часа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Други становища? Г-н Колев.

ГЕОРГИ КОЛЕВ: Така или иначе вече имаме приета хронограма. Датата е определена. Мисля, че 10 ч. е подходящ час. Ако искате по-рано, разбира се, няма проблем, но така или иначе предложението е разумно. Да гласуваме.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, не виждам други предложения. По направеното предложение проекторешението е в следния смисъл - обявява, на основание чл. 173, ал. 7 от Закона за съдебната власт, дата 11.09.2017 г., от 10 ч., в заседателната зала на Висшия съдебен съвет, за изслушване на кандидатите в откритата процедура за избор на председател на Върховния административен съд.

Режим на гласуване. Обявяваме резултата. Седемнадесет „за“, 0 „против“.

/След проведеното явно гласуване/

1. ОТНОСНО: Проект на решение за обявяване на датата, часа и мястото за изслушване на кандидатите в откритата с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 16/25.05.2017 г. процедура за избор на председател на Върховния административен съд

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА, на основание чл. 173, ал. 7 от Закона за съдебната власт дата 11.09.2017 г., час 10,00, място - заседателната зала на Висшия съдебен съвет, ет. 3, ул. "Екзарх Йосиф" № 12, гр. София, за изслушване на кандидатите в откритата процедура за избор на председател на Върховния административен съд.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Следващата точка от дневния ред. Комисия „Правни и институционални въпроси“. Г-жо Колева, заповядайте.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, тази точка, както и следващата трябваше да бъдат предмет на обсъждане преди няколко заседания. По добре познатите ни причини това не стана. В предходното заседание аз оттеглих тези две точки, поради отпадането на актуалността и необходимостта от вземане на решение, защото информацията, както и предложенията по т. 3 бяха вече изпратени на Министерство на правосъдието за извършване на последващите действия в рамките на указания срок. Оказа се обаче, че в чисто оперативен план този отчет, който комисия „Правни и институционални въпроси“ одобри, след обобщаването на отчетите на всички комисии, трябва да бъде

одобрен от Висшия съдебен съвет, а така също и предложенията, които се правят в следващата точка по същия начин трябва да получат санкцията на Висшия съдебен съвет. Затова те отново са в дневния ред на Пленума.

Предлагам проектът за решение по т. 2 да бъде този, който комисията е приела и е предложила на Пленума в заседанието, в края на юни, без т. 3 - „Изпраща информацията...“, тъй като тя, както вече казах, е изпратена.

Не знам доколко са уместни дискусиите по тези две точки, защото каквито и да бъдат те, те просто няма да бъдат взети предвид при отчитането на двата окончателни документа, които са готови.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, становища, мнения, предложения? Не виждам. Режим на гласуване по проекторешението. Така или иначе, от г-жа Колева разбираме, че на практика диспозитивът под № 3 е оттеглен, така че подлагам на гласуване диспозитив първи и втори на проекторешението.

Режим на гласуване. Обявяваме резултата. Петнадесет „за“, 0 „против“.

След проведеното явно гласуване/

2. ОТНОСНО: Проект на решение относно писмо от Министерство на правосъдието с искане за предоставяне на отчет за първото полугодие на 2017 г. по изпълнението на целите на Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система и на мерките по Плана за действие за 2017 г. за

изпълнение на препоръките от доклада на Европейската комисия (ЕК) в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка (МСО)

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

2.1. ОДОБРЯВА Отчета за първото полугодие на 2017 г. по изпълнението на целите на Актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система.

2.2. ОДОБРЯВА Обобщената информация за изпълнението на мерките по Плана за действие за 2017 г. за изпълнение на препоръките от доклада на Европейската комисия (ЕК) в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка (МСО).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Следващата точка, г-жо Колева, трета.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: В доклада си по т. 2 докладвах и ситуацията с т. 3. Тя е същата, с разликата, че тук са предложени на отделните комисии, които са обобщени и също изпратени на министерството, за проекта за изпълнение по мярка 13. Нямам какво друго да кажа по тази точка.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, становища, мнения, предложения? Не виждам такива. Режим на гласуване.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Режим на гласуване?

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря. Аз се огледах и изчаках поне нашите представители в работната група, които участваха при

изготвяне на тази пътна карта по мярка 13, която мярка 13 е от Плана за действие по механизма за сътрудничество и проверка, да споделят, защото всъщност ние отложихме това обсъждане и мерките именно за получаване на анализа и предложените мерки от работната група. Така че, ще взема думата само ако членовете на работната група не искат да вземат отношение.

Ще продължа, ако няма други. По мълчанието разбирам, че няма.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Да. Заповядайте.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Да, явно ще трябва аз да продължа, след като няма други желаещи.

Някак си това обсъждане е малко, по терминологията на предишната точка, след дъжд качулка или ако трябва да перифразирам, забавеното правосъдие е равнозначно на липса на правосъдие, а пък забавеното обсъждане е равнозначно на липса на обсъждане.

Та, мерките, които предлага работната група към създаването на която аз още през месец януари изразих резерви тя да съществува в този формат, а не като експертна група към Съвета за прилагане на актуализираната стратегия, но така или иначе тя остана в този междуведомствен формат и доколкото си спомням в тази работна група би следвало да присъстват освен представители на Висшия съдебен съвет, на Прокуратурата, на Министерство на вътрешните работи, на Института по криминалистика и криминология, а също така и на Върховния касационен съд. Поне поканите бяха отправени тогава с писмото на г-жа Захариева, към онзи момент министър на правосъдието, към тези институции и моето разбиране беше и продължава да е, че тази работна група следваше да разгледа публичната част или резюмето, или

обобщение, съобразно терминологията на превода, на Службата за подкрепа на структурни реформи, което беше публикувано в края на месец декември.

Както се цитира в самия този документ на експертите, извършили, съставили този, ще го нарека условно, анализ или партньорска оценка, предложените от тях мерки са дадени като балансиран пакет и следва да се разглеждат именно като такъв пакет, насочен към постигане на три взаимно свързани по между си цели, а именно засилване ефективността на прокуратурата, а и не само, изобщо системата на наказателното правосъдие, особено свързано с организирана престъпност и корупция.

Втората цел. Да се гарантират необходимите процедурни и други гаранции за предотвратяване на неуместни или произволни действия от страна на прокуратурата.

Третата цел. Да се гарантира надлежна отчетност на прокуратурата пред обществото, представена в лицето на Народното събрание, както и отчетност пред съдилищата посредством съдебния контрол на прокурорско действие или бездействие, доколкото това е целесъобразно според нас, предвид решенията на Европейския съд по правата на човека, постановени срещу България.

Именно в този комплекс от мерки, които, изрично е подчертано в уводната част на този анализ, че са болтвани, т.е. че са подчертани така, че да не бъдат пропуснати в текста, че именно това са препоръките, ми се струваше, че и работата на работната група следваше да се съсредоточи в обсъждане и предлагане на мерки по всяка една от тези препоръки.

Трябва да призная, че моят преглед, изрично подчертавам, че това е моята оценка на документа, моят анализ,

който никой от вас не е длъжен да споделя, но мисля, че затова сме се събрали тука - да си кажем мнението, ако можем да се обединим, преобладаващата част, ще е добре за институцията, а ако не, поне да се чуе кой какво мисли по този документ, защото това ни е темата в дневния ред.

Връщам се на моя анализ на така предложените мерки. Мисля, че те не покриват всички препоръки, които, още веднъж подчертавам, самият доклад посочва, че следва да се разглеждат като пакет.

На първо място, не откривам, липсват мерки, както в теми „прозрачност и отчетност“ и пред Висшия съдебен съвет, има мерки по отношение на Народното събрание, но липсват такива мерки за отчетност пред Висшия съдебен съвет, липсват мерки, свързани с констатираните системни проблеми по неефективност на разследването. Относно независимостта, относно документиране на указанията, даване от по-горестоящите прокурори, така нареченото в този анализ оставане на одитна следа, които да бъдат и предмет на проверките, извършени от Инспектората.

Липсват мерки, например, свързани с препоръка, насочена към осмисляне на депутатския имунитет. Изрично цитирам стр. 23 от този анализ, именно защото обсъждането на депутатския имунитет е разгледано в анализа през призмата на една от причините за забавяния на наказателните производства. Липсват мерки, които да адресират и анализа на делата за корупция.

Липсват мерки, които да адресират участието на прокурора в гражданския и в административния процес, защото и такава препоръка се съдържа в доклада.

Липсват мерки, които да дадат отговор на един процес, който, мисля, че всички трябва да сме запознати, доста отдавна в

правните среди се обсъжда, а именно разделяне на престъпления и простъпки, и един, мисля, че е изготвен почти в цялост, проект за Кодекс за административните нарушения и наказания. Мярка, каквато аз не откривам тук в този анализ.

Защо казвам всичко това? И защо е важен този анализ и защо е важно ние да обсъждаме какво е необходимо да се подобри? Защото, както и в конституцията, както и в Закона за съдебната власт, прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, апелативни, окръжни и районни прокуратури, няма да ги изброявам нататък. Тоест, изрично се подчертава самостоятелното значение, като институция, на главния прокурор, от една страна, и ролята на прокуратурата, като държавен орган, който наред с разследването и със съда, следва да реализира държавната функция по преследване и наказване на престъпленията. Дейност, която е и в обществен интерес, защото тя е насочена и да осигурява обществено спокойствие, и да раздава възмездие и така да постига справедливостта, справедливостта, като едно обществено благо. Тоест, ние трябва да разгледаме и дейността на прокуратурата през призмата на обществения интерес. И именно поради факта, че констатираното и в този анализ, констатирания недостатъчен баланс между правомощия и прозрачност, и отчетност, налага привеждането както на законодателството, така и на организационните мерки към повишаване на тази отчетност. И ще кажа защо е важна през призмата на прозрачността и отчетността и на главния прокурор.

Несъвършенствата на една нормативна уредба, уважаеми колеги, могат да не бъдат толкова натрапчиви, съобразно това как те биват прилагани. Но когато тези несъвършенства

започнат да се обсъждат публично означава, че и прилагашите разпоредбите не са направили необходимото да ги смекчат.

За разлика обаче от останалите, така наречени „трима големи“, председателите на Върховния административен съд и Върховния касационен съд, главният прокурор, както вече казах, сам е институция и има самостоятелно и индивидуално правомощие, които ги упражнява еднолично, което още повече налага прозрачността и отчетността на неговите действия да се засили. Именно към това е насочено и изискването и част от препоръките в този анализ, от които аз в мерките откривам само възможността, тя вече е факт, в правилника на парламента, за изслушване на определен период от време на главния прокурор пред специално създадена комисия. Не виждам обаче мерки, свързани с взаимодействието с Висшия съдебен съвет. Ако ви е на правило впечатление, на стр. 6 от анализа на два пъти се споменава взаимодействието между главния прокурор и Висшия съдебен съвет, в раздела „Прозрачност и отчетност“, с едно много интересно заключение - „Екипът има информация, че ВСС може поне на теория да упражнява някакъв контрол върху дейността на главния прокурор, може и да го запитва относно хода на дела.“

Абзац по-долу: „Несъмнено е, че може да упражнява известен надзор върху прокуратурата, но това може да бъде малка утеха за широката общественост.“. Тука се разглежда обсъждане в една от комисиите на Висшия съдебен съвет на една проверка по етичен въпрос.

И ще кажа защо е важно. Връщам се на предишното си изказване. За разлика от останалите двама от така наречените „трима големи“, говоря с тези условни наименования не защото ги харесвам, а защото те са популярни, защото на първо място,

отбелязано е в този доклад, а и всички сме запознати с нашата правна система, по реда на инстанционния контрол главният прокурор може да отмени всеки един акт на прокурор, може да дава методически указания, може индивидуално да сезира Конституционния съд, за разлика от подобно правомощие, но предоставено на пленумите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд, главният прокурор ръководи и Бюрото за защита на лицата застрашени във връзка с наказателното преследване и по негово разпореждане това Бюро може да изпълнява същите функции, както звеното за охрана на съдебната власт към министъра на правосъдието, а именно да довежда принудително лица, когато това е преценено за необходимо и редица други правомощия, които са предоставени индивидуално на главния прокурор, подчертавам, като самостоятелна институция. Именно това подчертава особения интерес, който е изрично разграничен в този доклад - отчетност на главния прокурор, от една страна, и отчетност на прокуратурата, като цяло, за работата ѝ и за работата по дела.

Именно тези препоръки, извън отчетността пред Народното събрание, която е факт, аз не намирам адресирани в този доклад.

На следващо място, не намирам адресирани и препоръките, свързани с отчетността на административните ръководители в прокуратурата. Едно от предложенията, които, например ние с колега Калпакчиев, бяхме предложили още през месец януари, като чисто организационни мерки в правомощие изцяло на Пленума на Висшия съдебен съвет, е с годишния доклад на прокуратурата да се поставят и целите за развитие на всяко отделно прокурорско звено.

Искам да ви кажа, уважаеми колеги, че това, което казвам не е революционно и в никакъв случай не е и непознато за ръководството на прокуратурата. Ако си спомняте, през 2014 г., през месец ноември, мисля че датата беше 20-ти или 21-ви ноември, Висшият съдебен съвет организира един широко мащабен форум, във връзка с обсъждане на актуализираната стратегия за продължаване на реформата в съдебната система. Форумът беше проведен в тържествената зала на Съдебната палата. Бяха поканени представители и на изпълнителната власт, предишни министри на правосъдието, на професионални организации, на парламента, изобщо доста широко участие беше ангажирано, включително и с допитване до нашите колеги. В рамките на този процес ръководството на прокуратурата изготви свое становище, което беше изпратено на министъра на правосъдието, в което становище бяха залегнали някои предложения, т.е. бяха залегнали предложения, част от които намериха своето последващо развитие, но друга част не. Например, относно оценка работата на административните ръководители, в това предложение, например, има следното: „Всеки горестоящ административен ръководител да изготвя ежегодно аналитична оценка по утвърдена от ВСС форма на дейността на подчинените му административни ръководители. Докладите от оценката да се изпращат на Висшия съдебен съвет, като при установено трайно несправяне с работа, Съдебният съвет по свой почин или по предложение на изготвилния оценка административен ръководител може да приеме решение за условно поставяне под наблюдение работата на този административен ръководител за определен период от време.

Пак тук, в раздела „Обществен контрол върху работата на прокуратурата“ е предложено създаване на нови разпоредби в

Закона за съдебната власт, като: „...Да се въведе задължително тематично съдържание, например противодействие на корупцията и организирана престъпност на годишния доклад за дейността на прокуратурата и разследващите органи; да се регламентира процедура за изслушване на главния прокурор от Висшия съдебен съвет и от Народното събрание със създаване на регламент, съгласно който при изслушване на доклада членовете на Висшия съдебен съвет и народните представители да могат да поставят и въпроси, зададени писмено от граждани, институции и неправителствени организации.”

Припомням, че на два пъти в пленарния състав на Висшия съдебен съвет поставяхме въпроса именно за създаване на такива процедурни правила във връзка с изслушване на годишните доклади на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и Прокуратурата при тяхното внасяне във Висшия съдебен съвет, но припомням, че тогава изказванията бяха, че такъв регламент не е необходим. В никакъв случай предложението, което тогава беше направено, не се разминава със становището на Прокуратурата от края на 2014 г.

На следващо място, в същото това становище се предлага да се създаде задължение главният прокурор на всеки шест месеца да отчита пред Висшия съдебен съвет дейността на прокуратурата по дела за корупционни престъпления и за организирана престъпност, както и подела, водени срещу лица, заемачи висши държавни длъжности, в това число и магистрати.

Всичко това, което ви казвам, е публична информация. В никакъв не правя никакви спекулации, никакви интерпретации, нито свободни съчинения, позовавам се на документ, който е публичен,

той може да бъде открит, както на сайта на Прокуратурата, така и е възпроизведен и в други достъпни за всеки един източници.

За административните ръководители, например, също е предвидено те ежегодно, предложение - по зададена от Висшия съдебен съвет форма да отчитат пред Съдебния съвет степента на изпълнение на концепцията си. В друга форма предложението, което с колегата Калпакчиев правим още от месец януари, то сега е предмет на разглеждане и в следващата точка, може би трябва да ги гледаме съвместно, е именно да има и план за развитие на всяка една от прокуратурите и да се отчитат нейните постижения, а не когато се набелязват показатели, които недовлетворяват ефективността на разследването, те да остават само в сферата на констатиране, без набелязване на някакъв конкретен план за тяхното преодоляване и в следващия отчетен период отчитане на ефекта от прилагането и изпълнението на този план.

Това са нещата, които, поне за мене, не претендирам изобщо да съм изчерпателна, но не намирам, като мерки, в този план за действие.

На следващо място, по отношение отчетността, вече пред съдилищата, защото има и такава формулировка, и предвиждане на съдебен контрол, също не виждам мерки. Конкретно тук препоръката е за упражняване на съдебен контрол върху отказите за образуване на наказателно производство. Има и констатации, свързани с пренебрегване разпорежданията на съдилищата от страна прокурорите, към които те са отправени. Не виждам мерки, които да адресират препоръката за предвиждане на съдебен контрол върху възобновяване на прекратено наказателно производство. Това са препоръки, намиращи се между стр. 9 и 12 от така наречения анализ.

Мерките, свързани с оставянето на наречената „одитна следа“, а именно документиране, писмено, на дадени указания в хода на провеждане на едно досъдебно производство от погорестоящ прокурор, също не виждам да са адресирани в тези мерки.

Това, което прави впечатление в този план. Че не малка част от мерките вече се отчитат като изпълнени преди той да бъде подложен на съгласуване, което някак си показва, че е можело в по-кратки срокове този процес да бъде придвижен от месец декември, когато тези мерки вече бяха обсъждани.

И другото, което ми прави впечатление и с това ще приключа, за да може и останали колеги, ако имат желание, да се изкажат, е, че не малка част от тези мерки предвиждат тепърва изготвяне на законодателни предложения, проекти за изменение в законите. Теми, които вече са били обсъждани, били са поставени на внимание, включително и във Висшия съдебен съвет. Конкретно визирам темата, свързана със съдебните заседатели, не съдебните заседатели, а съдебните експертизи. Няма да говоря повече по нея, защото мисля, че вече го споделих тогава, когато се предлагаше определяне на наши представители в работната група за обсъждане, изобщо уреждане положението със съдебните експертизи.

Това са най-общо нещата, които на мен ми направиха впечатление, без да претендирам да съм изчерпателна. И по тази причина ми се струва, че предложените, от нас с колегата Калпакчиев, в т. 4 от днешния дневен ред, организационни мерки, които са изцяло в компетенциите на Висшия съдебен съвет, също би следвало да залегнат в този план за действие. Затова ще ви помоля да ги прецените именно като такива, като организационни

мерки и компетенции на Висшия съдебен съвет, свързани с комплекса от препоръки в този така наречен анализ, осъществен с подкрепа на Службата за подкрепа на структурните реформи към Европейската комисия и да одобрите тяхното отправяне към министъра на правосъдието, независимо от факта, че е изминал някакъв период от време, в който ние не обсъдихме този план и не сме могли своевременно да ги предложим за включване. Но тези предложения бяха направени абсолютно своевременно още през месец януари и до момента очаквах обсъждане и решение от пленарния състав на Висшия съдебен съвет.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, други становища? Г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Да, благодаря. Аз ще допълня това, което г-жа Найденова каза, без да повтарям съображенията, които тя изложи.

В момента, практически, тече обсъждане по точки 3 и 4 от дневния ред. Тъй като те са взаимно свързани и тъй като имат общ предмет. Предметът и на точка 3 и на точка 4 е все заключенията, препоръките, съдържащи се в публичната част на анализа, изготвен от Службата за подкрепа на структурните реформи към Европейската комисия.

Целта според мен на днешното, закъсняло, наистина, обсъждане, е все пак да се състои един конструктивен диалог, дискусия, която по възможност да бъде професионална, с юридически аргументи, за цялостната структура, моделът на прокуратурата и нейните функции, с оглед усъвършенстване на нейната работа.

За съжаление се бяга от такава дискусия, включително и тук във Висшия съдебен съвет, включително и днешното обсъждане, което протича до момента.

Г-жа Найденова вече каза, че обсъждането на функционалния анализ трябва да бъде гледано като комплекс от мерки. С тази уговорка започва и самият анализ, защото има изключително много препоръки, заключения, насоки, които ако не бъдат мислени в цялост, няма да бъде разбран в пълнота техният действителен смисъл.

Учудващо е, че анализът, който е изготвен по искане на българската прокуратура и на българската държава в лицето на министъра на правосъдието, вече шести, седми месец не се обсъжда в неговата цялост.

По мое убеждение, споделям казаното до момента, че в плана за действие, който е изготвен от прокуратурата и от Министерство на правосъдието, всъщност голяма част от мерките изобщо не са отразени, дори бих казал най-съществените не са отразени.

Ще спомена тези, които до момента не бяха коментирани.

Най-важната мярка, която се предлага по отношение отчетност и отговорност на прокуратурата и най-вече на главния прокурор, е създаване на така наречената „фигура на независим заместник главен прокурор“, който се сочи като директор на Националната следствена служба. Цял раздел е посветен на този проблем - назначаване и лична отговорност на главния прокурор. Няма мярка, нито в плана за действие на прокуратурата, нито в мерките, предложени от Министерство на правосъдието за това, как ще се даде отговор на констатираните и анализирани в самия анализ проблеми в решението „Колеви срещу България“. Затова, че

практически няма независим орган, независим механизъм за разследване на главния прокурор в случаите, в които той е извършил, има данни да е извършил престъпление. Предлага се в анализа въвеждане на такъв механизъм конкретно чрез обособяване на специални правомощия на един от заместниците на главния прокурор и на директора на Националната следствена служба или други такива мерки. Това, впрочем, фигурира в края на плана, предложен от министерството, като една доста неясно формулирана мярка - предвиждане на механизъм за отговорност на председателя на Върховния касационен съд, Върховния административен съд и главния прокурор. Нещо, което само по себе си, като начин на формулиране, е погрешно и невярно. Тъй като оподобяването или приравняването на главния прокурор с председателите на върховните съдилища, просто не отговаря на действителното нормативно състояние. Известно е, че особения статус на главния прокурор, а именно той да ръководи единната и неделима прокуратура и да може да упражнява функционален и методически контрол върху всички прокурори, създава обективна пречка той самият да бъде разследван или сам себе си да разследва. Това положение не важи за председателите на върховните съдилища. Тъй като председателите на върховните съдилища първо нямат никакво отношение, никаква власт по отношение спрямо прокурорите, а и спрямо съдиите, които ще постановяват евентуално съдебни актове, тъй като знаете, че в съда председателите на върховните съдилища нямат никакви правомощия, функционални, и правораздавателни, както по отношение на съдиите във върховните съдилища, така и на съдиите от долустоящите инстанционни съдилища. Така че техният правен статус е съвсем различен.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Свършихте ли?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз сега започвам. Друга мярка, вижте, аз наистина призовавам за по-сериозно отношение към този опит за дискусия, виждам, много добре разбирам, че подценявате нейното съдържание, но все пак опитваме се смислени неща да изразим. Продължавам по същество.

На страница 4 от функционалния анализ се препоръчва при осмисляне на принципа за случайно разпределение на преписките в прокуратурата, като е обосновано защо трябва да бъде направено.../прекъснат/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Извинявайте. По коя точка говорите, г-н Калпакчиев?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Казах, че говоря по точка 3 и 4 едновременно, тъй като те имат еднакъв предмет. Формално аз говоря по точка 3.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Да вземем решение по точка 3, пък тогава говорете по 4.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Виждате ли, че и колегите реагират.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз говоря по предмета на точка 3. Казах, че говоря практически едновременно и по двете. Няма да повтаря след малко всичко, бъдете спокойни! Няма да го повтаря. Добре. Ще се постарая да бъда по-експедитивен.

Казах, че не е предвидена мярка затова наистина предлагам да се обсъди такава, нито в проекта на Министерството, нито в Плана за действие на Прокуратурата затова да се преосмисли и да отпадне принципа за случайния избор, подборът на преписките по отношение на Прокуратурата, тъй като принципът

за професионална компетентност трябва да бъде водещ там при разпределянето на преписките.

Казах също, че липсва мярка и адекватен отговор на коментара, който е направен в анализа по отношение на разследването по така наречения случай „Янева гейт“. На страница 7 от анализа е казано, че след приключване на всички наказателни производства действително е необходимо цялостно разследване на тези твърдения, било от независимо лице или орган, било от Инспектората към ВСС. Доколкото ми е известно наказателните производства във връзка с този така наречен случай „Янева гейт“ приключиха, очевидно следва да се предвиди мярка за това като как ще бъде организирано цялостното изследване, разследване на този случай.

След това - липсва мярка в предложенията до момента във връзка с външната инспекция по отношение на Прокуратурата. Казано е на страница 7 и 8 в анализа доста аргументирано затова, че трябва да се изгради нова роля на Инспектората към ВСС по отношение проверка на дейността на Прокуратурата, който да се съсредоточи и върху качеството на разследването. Те формулират една идея, свързана с това, че ако Инспектората в сегашния му вид няма капацитета да поеме тази роля е възможно формиране и на външна независима структура, малка по своите, която да включва, да, включително и чужди представители и авторитетни съдии и прокурори, които включително могат да бъдат и недействащи, бивши, т.е. пенсионирани.

Специалната комисия към Народното събрание беше коментирана от г-жа Найденова, но според мен тя не залегна в правилника във вида, в който на няколко места в анализа се препоръчва. Предвидени са възможности за изслушване на главния

прокурор, но не и специална комисия, която да се занимава единствено с дейността на Прокуратурата и в различните нейни аспекти, както е казано на страница 8.

Особено място в анализа е отделено, мерки според мен липсват затова по отношение на ефективността на разследването, тема, която е предмет на множество решения на Европейския съд по правата на човека, споменати са само някои от по-ключовите от тях - „Асенов срещу България“, „Стойков срещу България“. Мерките, които се препоръчват там липсват изцяло в предложенията до момента, а именно обмисляне на съдебен контрол, разумен, а не пълен, върху отказите за образуване на наказателно производство, разширяването на така наречените случаи на частно обвинение, т.е. възможността пострадалите от престъпления сами и независимо от Прокуратурата да се обръщат директно към съда с възможност да повдигат обвинения.

Липсва механизъм като предвидена мярка за ефективен и адекватен съдебен контрол, който да предотврати произволната преценка относно възобновяване на прекратено наказателно производство, при липса на нови доказателства. Това е препоръка, която се отправя на страница 12 от анализа.

Липсва мярка във връзка с отправените на страница 12 и 13 препоръка за по-голяма публичност, отчетност и прозрачност на дейността на главния прокурор във връзка с мерките, предприети по важни разследвания от обществен интерес. Споменато е там, че във връзка със случаи .../прекъснат от Димитър Узунов/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Калпакчиев, има процедурно предложение.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз приключвам. Все пак не виждам причина да бъде прекъсван преди да приключи и тогава да бъде направено процедурното предложение.

На страница 12 и 13 се разглежда случаят с така наречените записи от банки, където прокурорите, изготвили анализа изразяват своето недоумение затова и изненада от това, че макар и да е имало публични признания на вина, те изглежда не са могли да бъдат използвани като доказателства от прокуратурата, записи. Ако това наистина е реален проблем, той следва да бъде разгледан при изменението на НПК.

Считаме, че когато в хода на разследване се правят важни твърдения и не се предприемат действия за проверка на тези твърдения за заинтересованото лице е трудно да инициира производство в съдебен контрол. Това подчертава, болдван е текста, необходимостта от по-голяма прозрачност и публична отчетност в дейността на главния прокурор. Знаете, че освен в случая с „Банкя“ и при „Янева гейт“ основен аргумент на прокуратурата тогава когато предприема разследване е не съдържанието на определени записи, а това кой е техния автор и дали те са законни, което очевидно се отчита като проблем и в анализа на Службата за подпомагане на структурните реформи.

Изобщо липсва мярка, констатираното на страница 14 от анализа, функции на Прокуратурата на Република България по граждански и административни дела и препоръката, която е дадена там да се мисли за съсредоточаване на основната конституционна функция на прокуратурата да повдига и поддържа обвинения в случаите на извършени престъпления по наказателни дела.

Липсва мярка и за отправената на страница 14 препоръка да се записват телефонните разговори по дела или въобще устните

указания да се правят файлове, записи на устни указания от горестоящия прокурор, за да могат те да бъдат предмет след това на инспекция при проверка от Инспектората.

На страница 15 се отправя препоръка, но само по отношение на прокурорите да се преосмисли стандарта за вземане на решение по вътрешно убеждение. Няма такава препоръка, обяснимо е, по отношение на съда, тъй като еднакъв подход спрямо съдиите, прокурорите в случая е неуместен, тъй като съвсем различни са техните функции и по конституция, и в рамките на наказателното производство.

На страница 19 е отправена препоръка, която също според мен до момента няма адекватен отговор, а именно казва се, че спешно следва да се проучат пречките против това разузнавателните доклади от Звеното за финансово разузнаване да водят до някакви конкретни разследвания, наказателни производства.

На последно място по отношение на делата за корупция, това е във връзка с Вашето предложение, г-жа Найденова, такъв анализ изготвен от Прокуратурата да бъде публикуван и публично обсъден, а именно на страница 25 от анализа е казано, че не сме убедени, че законодателните проблеми представляват пълния отговор на въпроса защо България не е в състояние да преследва ефективно по наказателен ред случаите на корупция на високо равнище. Много сме обезпокоени от липсата на дела за корупция на високо равнище. По отношение на политиците един партньор заяви, че обвиненията винаги се предявяват когато те станат бивши министри. Накрая този раздел, който е на около три страници завършва с **болдван, подчертан текст**, който има характера на препоръка: ако след разумен период от време в съда все още няма

внесени важни дела за корупция на високо равнище тогава ще считаме българските органи, че следва да действат бързо, за да създадат структура за разследване и наказателно преследване на корупция на високо равнище, която е независима от Прокуратурата на Република България, по подобие на тези, които вече са се доказали като ефективни, съседни и други държави. Така че според мен обсъждането на разследванията за корупция, на делата за корупция, причините, поради които се срещат проблеми по тези разследвания трябва да бъдат предмет на публично обсъждане, след като доклада или анализа на Прокуратурата стане публичен.

В заключение искам да подчертая отново, че наложително е обсъждане на всички мерки в цялост, които се налагат от анализа на Службата за подкрепа на структурните реформи, дискусия, която трябва да бъде с участие на прокурори, съдии, на специалисти по наказателно право и процес от университетските среди, на представители на законодателната, изпълнителната власт, многократно беше казано, че мерките имат за адресат всички власти, затова трябва да се намери подходящ форум докладът да бъде обсъден наистина цялостно и добросъвестно, да се набележат пакет взаимосвързани мерки, а не да се правят такива „на парче“, тъй като очевидно по този начин целта, крайната цел няма да бъде постигната.

Пропуснах да кажа затова, че съдържащите се коментари и препоръки във връзка със съдържанието на обвинителните актове, така както според чл. 246 от НПК се определят, както и според тълкувателно решение 2 от 2002 г. на Общо събрание на Наказателна колегия на ВКС лично според мен не се нуждаят от законодателна промяна или детайлизиране, а проблемите, които съществуват с това дали прокурорите срещат затруднения при

формулиране на обвинителните актове при излагане на минимално необходимото негово съдържание, съответно дали съда, съдиите-докладчици правилно прилагат закона според мен е въпрос на обучение и на добро приложение на закона, който иначе е тълкуван и е достатъчно ясен, така че в това отношение законодателни промени не са необходими, необходимо е обучение и добросъвестно приложение на закона, както от съдиите, така и от прокурорите, тъй като разумът на закона според мен е достатъчно пределно ясен.

И друго, с което искам да заключа - много идеи за законодателни промени на НПК, на ЗСВ и други закони, свързани с работата на правораздавателните органи са налице, според мен съдиите, прокурорите можем да даваме, такава е практиката, която се е утвърдила през годините, да даваме идеи, които черпим от правораздавателната си практика затова как да бъде усъвършенстван или променян закона, но ние в никакъв случай не би следвало да замествахме законодателя в неговата основна функция да създава законите. Това смесване на властите, съдиите, прокурорите да бъдем законодатели, според мен освен, че противоречи на основни принципи, залегнали в Конституцията за разделение на властите, създава погрешна посока затова кой създава законите в държавата, кой изпълнява законите и усещането за това едва ли не, че съдиите, прокурорите опитваме да предлагаме или да създаваме закони, такива каквито са удобни на нас да работим по-лесно, а не в услуга на гражданите.

В заключение само да кажа - предлагам по точка 4 нашите точки да бъдат приети като мерки към Плана за действие в изпълнение на анализа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Цацаров, г-н Георгиев, г-н Кожарев.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз само моля да уточним - какво правим в момента, обсъждаме точка 3 или точка 4? Ако е по точка 3 трябва да вземем някакво решение, аз дотук освен изчитане на анализа, избрано, разбира се, с пренебрегване на едни текстове или акцентиране на други не чух. Казано по друг начин - дайте да приемем някакво решение по точка 3, след това колегите Калпакчиев и Найденова са изложили точки, с които имат конкретни предложения по точка 4 и да преминем към дискутиране и гласуване на тези предложения. Просто в момента освен, извинете ме, безадресно говорене не по точка от дневния ред не се получава нищо друго. Или вървим по дневния ред, или просто то това не е дискусия.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Аз щях да направя същото предложение, защото дори гласувах заедно с още петима души преди един час и десет минути когато беше поставена на гласуване точка 3. След този час и десет минути се оказа, че в момента говорим по точка 4, а това, което беше казано е толкова диалектично и вътрешно противоречиво, че аз напълно се обърках, защото след един низ от законодателни предложения на финала се каза, че не трябва да заместваме законодателя, с което аз съм напълно съгласен. Така че предлагам наистина да гласуваме по точка 3, а ако сме по точка 4 с тези написани от колегите, които се изказаха, проекти за решения аз имам съвсем кратък коментар, който е изцяло правен, както колегата Калпакчиев изисква и се опира изцяло на закона, защото има предложения, които са в противоречие със ЗСВ и е трудно да бъдат възприети. Така че също

ако гласуваме по 3 точка нека да го правим, ако обсъждаме 4-та ще поискам думата отделно, за да си кажа, защото има неща, които директно са неприемливи като предложения, камо ли да ги пращаме на министъра на правосъдието.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Освен, че щях да направя същите предложения, каквито досега, искам да допълня и то точно в тази връзка, че според мен има разлика в предложенията по точка 3 и предложенията по точка 4, защото това, което виждаме на нашите монитори като предложения на комисията по „Правни и институционални въпроси“ към Пленума на ВСС и точка 3 е свързано с одобряване на обобщени становища и предложения по проекта за Пътна карта, а той засяга и други въпроси. И затова аз смятам, не само техническия анализ на Прокуратурата, докато точка 4 засяга обсъждане на публичната част на независимия Технически доклад /Соня Найденова - същото/ Михаил Кожарев - ами не е съвсем същото. Вижте в точка 3, че става въпрос и за различни други действия и мерки и има неща, свързани с магистратите като цяло, не само с Прокуратурата, всяка от комисиите е дала различни предложения и не всички са свързани непременно с техническия доклад, свързан с Прокуратурата, ето например, за да съм по-точен: целта на това е Комисия по атестирането и конкурсите към Прокурорската колегия, свързана е с назначенията, увеличаването на външните назначения на 10 %, въпросът с конкурсите и въпроси, свързани с оперативната самостоятелност на ВСС като цяло за определяне процента за първоначално назначаване в отделните органи. Така че аз затова се присъединявам към казаното, нека да разделим двете точки и когато стигнем до точка 4 ще ви кажа, ако разбира се желаете, какво до момента се прави или поне какво е

направено в тази междуведомствена работна група, включително и това, което аз самият съм предложил. Така че нека да гласуваме точка 3, да обсъдим това, което действително тя съдържа като предложение и после да преминем на следващата точка.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЬОЗОВА: Благодаря Ви, колега Узунув. Уважаеми колеги, аз виждам друга логика за разглеждане на посочените точки. Безспорно е, че и двете касаят мерките по независимия технически анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата и анализа на нейната независимост, и двете точки, дотолкова обаче доколкото в точката на колегите Калпакчиев и Найденова в проекта за предложения, в последната точка, точка 9 се съдържа предложение част от мерките, които те предлагат в точка от 1 до 7 да бъдат включени в Плана за действие за 2017 г. за изпълнение на препоръките ми се струва, че логиката е да разгледаме тези точки, между другото те касаят включително упражняване на значителна част от правомощията на Пленума на ВСС и неговите комисии. Нека да ги обсъдим и ако преценим, че някоя от тези предлагани мерки могат да влязат в плана, визиран в точка 3, да ги гласуваме и да обсъдим тяхното включване, ако приемем, че те нямат място, тогава очевидно е, че ще гласуваме Плана по точка 3 в предлагания от комисията по „Правни и институционални въпроси“ вид.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, при така демонстрирания стремеж точка 3 и 4 да бъдат слети аз ще направя следното - първо ще декларирам съвсем ясно, че в 12,15 ч. трябва да изляза, за да няма спекулации затова, че съм напуснал, защото не желая да присъствам при обсъждането на едни или други точки,

имам среща с кмета на гр. Бяла, поради което и го считам за далеч по-важно от това, което в момента се прави тук. Това първо.

Второ - точка 8 е по мое предложение, не зная дали ще бъда тук по време, в което точка 8 ще й дойде реда да се обсъжда, затова заявявам следното - по отношение на точка 8 аз предлагам да се предложи на министъра на правосъдието такава техническа помощ да бъде оказана и на българските съдилища. В момента, тъй като целият така наречен „независим анализ“, както се изразиха колегите, съдържа множество констатации, които констатации касаят пряко съдилищата или заедно съдилищата и прокуратурата. Излишно е да ги повтарям, макар че мога да ви загубя точно 20 минути, като ги изчета по един пример, който бе демонстриран токущо, но те касаят неспособност на Софийски градски съд да разглежда делата по корупция по високите етажи, бавене на мотиви, връщане на дела, изисквания към прокуратура, които нямат нищо общо със закона, липса на организация в администрация на съдилища по наказателни дела и т.н. Казано по друг начин независимият анализ на Прокуратурата е пакет от мерки, т.е. този пакет от мерки при всички случаи обхваща и съдилищата, и както казах в точка 8 има едно изречение от анализа, който касае само съдилищата. Повтарям, ценя вашето време, затова няма да го изчета, но всеки от вас, включително и четящите преди малко аз съм сигурен, че са го изчели, просто не им е удобно да го кажат.

Същевременно по отношение на точка 8 имам информация, но тя е абсолютно непотвърдена, че министърът на правосъдието и въобще българското правителство вече отдавна са отправили искане до Европейската комисия за такава техническа помощ на българските съдилища. При положение, че такова искане е отправено и даже в момента се обсъжда в Министерство на

правосъдието, заедно с представители на Службата за подкрепа на структурната реформа моето предложение е безсмислено. По тази причина аз предлагам то да бъде разгледано, то да бъде отложено, говоря за точка 8, ако наистина информацията, че българското правителство е поискало техническа помощ и за съдилищата се потвърди, аз ще го оттегля, тъй като то е безсмислено.

И оттам 3. Тъй като сляхме, говоря третият пункт от моето изказване. Тъй като сляхме точки 3 и 4 ще си позволя, а и не зная дали ще ми остане време за изказващите след мен, ще си позволя директно да направя предложенията си, които касаят предложенията на колегите Калпакчиев и Найденова, които те са направили в точка 4, а те са следните:

Първо - не бива да се мисли, че независимият анализ е, как да кажа, пренебрегнат, оставен настрана или както се изрази очевидно поради прекомерна заетост с въшнополитически дела вицепремиерът Захаријева, виси от месец декември, той не може да виси от месец декември - не, не виси. На 20 февруари са утвърдени, всъщност те са приложени към моето предложение по точка 8 два Плана за действие, просто не сме използвали модерната дума „Пътна карта“ на Прокуратурата, препоръка по препоръка. Единият е препоръка по препоръка от независимия анализ, вторият е препоръка по препоръка от последния мониторингов доклад. Плановете са на вашите монитори. По тези планове има конкретни срокове и конкретни отговорници и ние ги изпълняваме. За ваше сведение тези планове са съгласувани изцяло, ама изцяло със Звеното на Европейската комисия, което осъществява мониторинга по Механизма за сътрудничество и проверка, с тези планове аз съм запознал заместник-генералния секретар на Европейската комисия при посещението си в Брюксел, както и при нейното посещение тук.

Казано по друг начин ние просто действаме съгласувано. В тези планове като наши действия са предвидени всички онези мерки по плана, вие ще ги видите, те са стъпка по стъпка, мярка 1, мярка 2, мярка 3 и т.н., които така или иначе са предвидени в независимия анализ, само че ние ги разграничаваме. Там, където изпълнението е изцяло в наша отговорност ние го правим, там където изпълнението не е наше правомощие, например законодателни изменения съвсем ясно сме посочили какво правим. Давам един пример, за да не разпростра изложението, и за да не ви губя времето. Г-н Калпакчиев изключително подробно се спря на принципа на вътрешното убеждение и стандарта за вземане на решение, имам предвид измененията на чл. 14 от НПК. Ако отворите утвърдения на 20 февруари План за действие за изпълнение на препоръките по независимия Анализ на Прокуратурата мярка 6 касае именно точно стандарт за вземане на решение. Е, ние не можем да променим чл. 14, нито ВСС може, затова упражняването на тема законодателни изменения ми е малко странна освен, че губи времето на всички ни. Какво предвиждаме ние - изготвяне на експертно предложение до Министерство на правосъдието за промяна на чл. 14 в НПК, а до евентуална законодателна промяна, съгласно алтернативното предложение подготовка на проект за указание на главния прокурор. Такова експертно предложение има изготвено. Казано по друг начин ние тези планове ги изпълняваме и съгласуваме, и отчитаме тяхното изпълнение на съответните звена на Европейската комисия. Толкова по отношение на това какво се изпълнява и какво не.

По отношение на предложенията на двамата колеги.

Точка 1 е структура на Годишния доклад на главния прокурор. Разбира се, годишните доклади на останалите двама колеги, аз съм сигурен, че и двамата се чувстват засегнати, не са

включени тук. Заявявам следното с риск някой да се почувства обиден - годишният доклад на главния прокурор, както и годишните доклади на председателите на Върховния касационен съд и Върховния административен съд са предназначени за Парламента и ние ги излагаме и защитаваме там. Висшият съдебен съвет не е органа, за който финално тези доклади са предназначени. ВСС няма никакви правомощия да определя съдържанието на тези доклади. Казано по друг начин - да се предвидят раздели, каквото и да предвидите ние имаме структура на доклада и бихме се съобразили само със структура, която ни предложи Народното събрание, защото това е органа, който разглежда и в крайна сметка приема нашия доклад, без да омаловажавам дискусията във ВСС. Но има и нещо друго - това в никакъв случай не означава, че в нашия доклад ще бъде пренебрегнато изпълнението на независимия анализ, та нали три години вече подред в доклада ни има раздел, който касае изпълнението на препоръките по Механизма за сътрудничество и проверка, те са взаимно свързани и нима ние бихме си позволили всичкото това да не отчитаме и пред Народното събрание. Просто исках да кажа, че точка 1 не е от правомощията на ВСС.

Точка 2 - в Годишния доклад за дейността на ВСС да се съдържа информация за размера на събраните суми по постановени наказания „конфискация“, „глоба“, това е правомощие на Пленума, както решите. Единственото, което не мога да разбера е каква връзката на размера на събраните глоби с независимия анализ на Прокуратурата.

Точка 3 - Пленумът на ВСС да приеме правила за изслушване и приемане на годишните доклади. Ами, че те тези правила ги има - чл. 138а от ЗСВ. Разбира се, ако решите по

някакъв начин да оповестявате или да правите обсъждане на тези доклади аз нямам нищо против, това е въпрос на, как да кажа, на далеч по-голяма публичност и откритост и това е логично, но само казвам, че тези правила съществуват както за мен, така и за двамата председатели по отношение на срока, в който трябва да се представи доклада и пр., и пр.

Точка 5 - директорът на НИП да подготви цялостен план на задължителни обучения на прокурори по практиката на ЕСПЧ и разследване на корупционни престъпления. Извинявайте, г-жо Найденова и г-н Калпакчиев, ама ние ако досега чакахме Вас, за да ни ги направите тези предложения някак, как да кажа, трябва да сме безвъзвратно потънали в историята. На 20 февруари такива обучения са предвидени и в двата Плана за действие. В Прокуратурата действа вътрешно-ведомствена програма за обучение. Тази година тя е изцяло ориентирана на тема „корупционни престъпления“, въведени са цялостни модули корупционни престъпления, при които три групи от по 60 прокурори преминават цялостни по пет обучения, които водят университетски преподаватели от катедрите по „Наказателно право и процес“ в Софийския университет. Ако сега през лятото ще предлагате на директора на НИП да изготви план, той ще го изготви през септември, а този план ще тръгне да се реализира през октомври. Моите уважения към вас, но не сме чакали вашето предложение, ние отдавна това го правим, разгърнете двата Плана за действие и ще видите, то касае и ЕСПЧ и корупционните престъпления.

Точка 6 - информация относно степента на свързаност на органите на съдебната власт с ядрото на ЕИСПП. Изключително логично предложение, тъй като единственият орган, който все още

по необясними причини, не технически, отказва връзка с ядрото на ЕИСПП е Министерство на вътрешните работи.

Точка 7 - професионално обсъждане на предложенията в резюмето на Доклада, касаещо законодателни инициативи. Моите уважения, колеги, ама само с обсъждания работата не става. В момента Народното събрание гласува изменения в Наказателно-процесуалния кодекс, 70 % от предложенията в независимия анализ са в този законопроект и в предложенията към него. В момента докато вие предлагате обсъждане в сградата на Съдебната палата работи Работна група, която обсъжда предложенията между 1-во и 2-ро четене, състояща се от представители на Правната комисия на Парламента, прокурори от Върховната прокуратура и мисля, че заместника на г-н Панов г-жа Павлина Панова. Казано по друг начин ние фазата на обсъжданията я минахме, на предложения сме и не виждам защо ВСС не можеше да се включи в това.

Точка 8 - провеждане на обсъждане на Доклада на Прокуратурата относно делата за корупция. Докладът на Прокуратурата е налице, обучение и всички мерки по него в двата Плана за действие са предвидени. Ако желаете още да го обсъждате, обсъждайте го, нямам нищо против.

И най-сетне - предлага на министъра на правосъдието горните мерки да бъдат включени в Плана за действие за изпълнение на, казано по друг начин моето предложение е - по предложенията на г-н Калпакчиев и г-жа Соня Найденова да отпаднат и аз ще гласувам против точка 1, тъй като не съответства на правомощията на ВСС. Точка 2 я оставям на вашата преценка, ако въобще тази финансова информация ви е нужна. Точка 3 аз лично бих гласувал „за“, но ще приема само онези правила, които в съответствие със закона. Точка 5 ще гласувам „против“, не защото

съм против да се обучават прокурорите, а защото това отдавна се прави. С риск да ви засегна помислете малко и за колегите си съдии. Точка 6 бих гласувал категорично „за“, защото това е нужно. Точка 7 ще гласувам „против“, защото отдавна съм се убедил, че обсъжданията и празнословието в тази зала не водят до нищо позитивно. Точка 8 също ще гласувам „против“, просто защото обсъждането отдавна е минало и вече сме на фаза конкретни изпълнения. Точка 9 е в зависимост от това какво ще се приеме по точки от 1 до 8. Завърших!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев, г-жо Найденова.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Аз пък ще гласувам и против точка 6, тъй като сме на четвъртата точка от дневния ред и обсъждаме тези предложения.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев, Вие сам направихте процедурно предложение да гласуваме точка 3.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Да, но комисията по „Професионална квалификация и информационни технологии“ към ВСС много системно информира Съвета за Единната информационна система за противодействие на престъпността, която е ситуирана, ядрото ѝ е ситуирано в Прокуратурата. Понеже тази система, съгласно закона, чл. 377 и следващите е междуведомствена, мъчно е да узурпираме властта в нея, още повече, че всичко е ясно, специално за съдилищата контактните точки са именно апелативните съдилища, такава информация непрекъснато се получава, няма нищо ново в тази точка, освен че би могла да се интерпретира като решение в нарушение на закона и в изземане на функции на Междуведоствения съвет, в които са и много министерства и представители на други власти, така че аз мисля, че и точка 6, както е формулирана е неприемлива и бих гласувал „против“.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Благодаря, г-н Узунов. Аз се радвам, че все пак дебатът се насочи към съвместното обсъждане на тези предложения, защото макар и да са в отделни точки предстои в понеделник, на 24-ти Съвета за прилагане на Актуализираната стратегия да обсъди именно въпросната Пътна карта по мярка 13 по Плана по Механизма за сътрудничество и проверка, така че днес е момента, в който да решим дали допълнително направените предложения от колегата Калпакчиев и от мен следва да бъдат част от този план.

Искам само да направя няколко допълнения. /намесва се Димитър Узунов - само напомням, че има процедурно предложение, г-жо Найденова/ Соня Найденова - точно така, изказвам се съвсем по темата. Г-н Узунов, не желая да споря с Вас, процедурното предложение за гласуване тогава когато се изчерпят предложенията. Дебатът все още продължава.

Тъй като бяха направени някои коментари, които изместват фокуса на предложенията по точка 4. Тези предложения, уважаеми колеги, с колегата Калпакчиев ги направихме още на 19 януари. Към 19 януари тези предложения бяха абсолютно актуални. Факт е обаче, че те не бяха разгледани не само преди 20-ти февруари, но и преди днешния ден. Ако бяха разгледани тогава ВСС щеше малко по-авторитетно и в позицията си на висш орган на съдебната власт да вземе становище и да си изпълни функциите, а не да чака някоя работна група да свърши неговата работа. Винаги съм приветствала експедитивността на Прокуратурата в лицето на нейното ръководство да реагира с планове, но винаги съм се възмущавала тогава когато ВСС като институция е избягвал да поеме своята отговорност своевременно. Именно затова исках да

направя този коментар, за да не се остава с впечатление, че ВСС е проспал тези шест месеца, не ги е проспал, но е пропуснал да обсъди едни своевременно предложени мерки. Самоотказа, да. Както самоотказа да съгласува Законопроекта за промяна в Конституцията и за промяна в ЗСВ. Разбирам, че г-н Цацаров не желае да чуе това, което искам да кажа в реплика на неговите изказвания по нашите предложения, много ви моля, не прекъсна никой г-н Цацаров, разбирам, че нямам неговия авторитет и лидерство в този ВСС, но все пак призовавам към вашето търпение да изслушвате всеки изказващ се.

Тези мерки, именно по предложение на г-н Цацаров, уважаеми колеги, с подкрепа на мнозинството, бяха отложени до „второ пришествие“, т.е. до днес. Дотогава докато разбира се някой друг ги предложи, за да може днес да каже, че те са били несвоевременни, или че сме били във фазата на говоренето. Уважаеми колеги, кажете ми тогава какво представлява мярка 21 от въпросната Пътна карта, която тепърва ще сформира Работна група по въпроса с вещите лица. Трябва да ви уведомя ако не знаете, но съм сигурна, че по-голямата част от вас знаят, че Работна група по темата за вещите лица има сформирана от години, по темата се говори, включително и законопроекти, и не мога да приема упрека на г-н Цацаров, че ние тепърва ще почнем да говорим и да водим някакъв дебат. Дебат винаги е полезен и мисля, че нашите предложения напълно е в синхрон със започване тепърва, тепърва на диалог, както звучеше и предложението на г-жа Цачева като министър на правосъдието за сформирание на Работна група за вещите лица. Тепърва да започне да се води диалог за тяхното положение и техния статут.

Та по конкретните мерки.

По точка 1, припомням, уважаеми колеги, че структурата на годишните доклади както на ВКС, така и на ВАС, така и на Прокуратурата са одобрявани с решения, включително и на този Висш съдебен съвет. Ние с решение сме одобрявали обхвата и структурата на тези годишни доклади и именно в синхрон с тези предложения, припомням, че главният прокурор всяка година до миналата година внасяше предложение за одобряване през месец януари на структурата на Годишния доклад на Прокуратурата. /намесва се Сотир Цацаров - и тази година като не внесох, нямаше доклад?/ Соня Найденова - не, напротив, имаше. Не мога да се обидя на г-н Цацаров в никакъв случай. /Сотир Цацаров - и аз на Вас/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Не се отклонявайте, г-жо Найденова, продължавайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Така че нашето предложение, г-н Цацаров, е напълно в синхрон с практиката. Между другото ще кажа нещо, което мисля, че ще Ви хареса, защото тезата Ви, че Парламента трябва да одобри структурата на годишните доклади е моя теза също, може би не сме имали повод с Вас да ги обсъдим. /Сотир Цацаров - браво на Вас! Мислим по един и същи начин/ Соня Найденова - и тази структура трябва да бъде фиксирана в закона, само че законът предвижда и една предварителна процедура, а именно изслушване във ВСС и възможността това изслушване да стане тук по-широко. С последните промени в ЗСВ в съответствие с направено от Вас предложение още през есента на 2014 г. Странно обаче когато поставих на два пъти въпроса тук и през януари, и през февруари да се изработят правила процедурни Вие остро възразихте, аз се радвам, че сте преосмислили, и че съгласен, че трябва да има някакъв ред най-малкото, г-н Цацаров. Не за това, че

Прокуратурата не спазва, напротив, тя винаги е била стриктна и в срок е внасяла докладите, а именно, за да вдъхнем живот на закононото изискване, т.е. допускане граждани и други юридически лица да поставят въпроси и именно заради това е необходимо ВСС да създаде някакъв ред, т.е. оповестяване, че на еди коя си дата ще бъдат обсъждани докладите и който иска да постави въпроси да ги адресира до еди къде си, ако някой от членовете на ВСС иска да ги зададе, само в тази насока.

По точка 2 предложението идва именно от, приключвам, г-жо Карагъзова, защото бяха направени коментари, които искам ... Няма да бъде много обстоятелствена. /шум в залата/ Да, приключвам, две-три неща, трябва да защитя все пак предложения, в които и аз участвам.

Точка 2, г-н Цацаров, идва именно от факта, че следва да се реинвестират сумите, събрани в наказателното производство в бюджета на Прокуратурата, има такава изрична препоръка.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз не съм против. Нали го казах.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля Ви, не прекъсвайте г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: По отношение на обученията. Разбира се инициативата за вътрешно-ведомственото обучение винаги е добре дошла, но нашето предложение адресираше Националния институт на правосъдието и повтарям още веднъж - предложението беше направено още месец януари, преди Вие да изготвите през месец февруари вътрешно-ведомствената си програма, тя в никакъв не я елиминира, просто я допълва.

И оттам нататък последното нещо, което ще кажа, а то е във връзка с доклада за делата за корупцията. В предходният анализ, който Вие и Вашият екип направихте и представихте

включително и на ВСС и беше и мисля, че обществено достойние направен, касаеше именно периода до 1 март 2013 г. Тъй като този доклад, предмет на точка 8 от нашето предложение с колежата Калпакчиев към момента, в който го внесохме през месец януари, така и в момента отпреди три седмици, не ни беше известно да е направен публично достойние, затова си позволихме да направим това предложение, защото информация за този доклад ни стана ясно от дата 20-ти декември когато забелязахме, че сте го представили на екипа от проверяващи, а той е свързан с една много стара препоръка от Механизма за сътрудничество и проверка, а именно да се извърши анализ на т.нар. „провалени дела" и затова смятаме, че той също следва да бъде публикуван.

И последното, с което завършвам, уважаеми колеги, самата мярка 13, нещо, което пропуснах да кажа, но ще го кажа сега, в изпълнение на която е приета тази Пътна карта предвижда, че Работната група следва да изготви и механизъм за отчитане на постигнатия напредък пред обществеността. Такъв механизъм ако вие намирате в тази таблица и мерки към нея, аз не намерих. Та конкретното ми предложение - да се обсъдят първо предложенията по точка 4 и ако те се включат да се гласува точка 3.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Процедурно предложение. Колеги, за да не разводняваме дебатът предлагам да гласуваме предложените от колегите Калпакчиев и Соня Найденова точки, точка по точка. Ако някой има нещо да каже по съответната точка, да го каже.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Карагъозова, все пак сме на точка 3.

ГЛАСОВЕ: Да гласуваме точка по точка.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: А по точка 3 какво правим?

ГЛАСОВЕ: Ще се върнем на нея.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре.

Г-н Георгиев.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: То едното е зависимо от другото.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Те са свързани.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Георгиев.

РУМЕН ГЕОРГИЕВ: Уважаеми колеги, аз не възразявам колегите да се считат „Адам и Ева“, и че техните предложения предхождат всичко, макар .../Димитър Узунов - по процедурата/ Румен Георгиев - именно. Аз я поставих тази процедура. Точка 6 за Единната информационна система и това, че е в Прокуратурата е от 2009 година. Дали е по тяхно предложение, не е, текстовете стоят в закона, така че голямата част от днешното време, което премина, то, разбира се, всичко ще бъде стенографирано подробно, детайлно, аз ще препоръчам действително ако сме обсъждали двете точки да ги гласуваме без повече обяснения и да минаваме нататък, защото много напредна времето.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ще се опитам да бъда кратък. Точка 3, точка 4 и точка 8 са взаимно свързани, и колкото да ни убеждавате, че това не е така мисля, че всички с течение на дебата, който се надявам, че започваме да провеждаме, това е безспорно. Те са взаимно свързани по няколко причини. Първата е, че докладът, който изготви Службата за подкрепа на структурната реформа на Европейската комисия през 2016 г. беше публикуван на 20 декември 2016 г., сега сме 20.7.2017 г. Седем месеца по-късно ние правим едва сега дебат по този важен въпрос. Аз ще се присъединя към г-н Цацаров затова, че в този период от време не е свършено малко и ако изпълнителната власт имаше донякъде оправдание с оглед на

наличието на служебен кабинет, след това приемственост от друг кабинет, то ВСС няма причина този дебат да не се беше провел в този период от време. Вярно е, въз основа на писма, които получихме от различни министри в този период от време, се формираха работни групи, които изготвят своите предложения, но така или иначе дебат във ВСС не се е провел. Съжалявам много, седем месеца по-късно сега да говорим за „Адам и Ева“ мисля, че е неприемливо. Неприемливо е, не защото проявяваме неуважение един към друг, то е ясно за всички, то се вижда, но ние проявяваме неуважение към труда на колегите от другите европейски държави, които са участвали при изготвянето на този доклад, защото всеки един от нас вероятно съзнава какво означава да пренебрегнеш своята работа в своята страна и да подпомогнеш друг партньор в Европейския съюз във връзка с негови проблеми в правораздавателната дейност. Това изисква огромни усилия, време и най-малкото уважението към труда на тези хора изискваше ние да направим анализ и доклад на всичко това. Казвам го, защото точките са взаимосвързани и касаят включително предложението по точка 8, за която ако имате възможност при разглеждането на тези точки ще ви запозная по-конкретно с оглед на това има ли направено предложение и какво се случва по отношение на този проблем. По-важното обаче, което като че ли излезе от фокуса на съдържателния разговор, който се надявам, че започваме да провеждаме е няколко важни акцента в доклада на Службата, а той за отчетността и отговорността на главния прокурор. И за да не става дума за някакво лично противопоставяне между мен и г-н Цацаров няма значение как ще се казва главния прокурор, по-важното е, че тази тема, както председателят на ВКС, точно така, тази тема е в доклада, тази тема е дискутирана мисля, че г-н

Калпакчиев посочи, с различни варианти, заместник-главен прокурор, директор на Национална следствена служба, който да има специфични правомощия. Това е възможно да се случи чрез промени в законодателството, включително в Наказателно-процесуалния кодекс. Такива предложения не виждам обаче никой да е направил, освен сега започналия дебат на тази тема, както вече казах седем месеца по-късно, защото отчетността пред Народното събрание неминуемо минава през това да отчетем и произнасянията на Конституционния съд. Конституционният съд е категоричен, че по висящи производства пред Народното събрание няма как главният прокурор да дава сведения и данни. Така че тази страна на въпроса е важна, защото отчетността какви рамки и параметри ще има. Ролята на ВСС в този процес също е важна, защото задаването на въпроси както към председателя на Върховния касационен съд, така и към главния прокурор е част от дейността на Висшия съдебен съвет, дали той я върши или не това вече е един друг въпрос. Казвам ги всичките тези неща, защото не трябва да избягваме от темата, което направихме седем месеца и сега го правим за първи път, в началото може би малко по-оттегчено, но сега вече може би започваме да влизаме в някакви рамки на нормален диалог. По отношение на тематиката за това дали е изискано от Службата за подкрепа на структурните реформи на Европейската комисия с писмо за срещата, това нещо трябва да го дискутираме отново, но то е взаимосвързано с този доклад, защото едно подобно искане и една подобна дейност на наши колеги експерти би трябвало да бъде надграждане на това, което вече е направено и ако ние не сме направили във ВСС по отношение на този доклад дебат, извинете, какви нови искания могат да се отправят и в каква насока трябва да се направят тези

искания, още повече, че те са неясни и неточно формулирани. Но да се върнем пак към акцента и на точките. Точките са взаимосвързани, предложенията на г-н Калпакчиев и г-жа Найденова са разумни и ви приканвам без противопоставяне това, което е разумно да се приеме, но нека да акцентираме на темата за отговорността и за отчетността на главния прокурор, независимо как се казва той.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте!

СОТИР ЦАЦАРОВ: Аз много моля да пристъпим към гласуване на процедурното предложение на г-жа Карагъзова, както и да се казва председателят на Върховния касационен съд.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Аз исках кратка реплика на казаното от г-н главния прокурор по повод.../Димитър Узунув - реплика на реплика, то става 15 ч., г-н Калпакчиев. Всякаква нормалност на дебата минаваме!/ Калин Калпакчиев - добре. Обещавам да се вмъкна в три минути наистина.

Първо, за мен същественото е това, че това което ние изговорихме с г-жа Найденова са препоръки, които според нас се съдържат в доклада на прокурорите от Служба за подпомагане на структурните реформи, но липсват в Плана за действие на Прокуратурата и мерките, които предлага Министерство на правосъдието. Г-н Цацаров каза, че в момента текат обсъждане на законодателни предложения и на НПК, и на ЗСВ, една част от тях са в изпълнение на препоръките от анализа, друга част очевидно не са в изпълнение на тези препоръки, той каза, че 70 % от промените, които се обсъждат в НПК са въз основа на доклада, дали са 70, 30 или 40 не мога да кажа с точност, но за мен една част от най-съществените препоръки не са отразени в нито един законопроект и

те са именно свързани с предвиждане на механизъм за разследване на главния прокурор /Сотир Цацаров - да си дойдем на думата/ Калин Калпакчиев - това е важно, има го в решението „Колеви срещу България“ независимо как се казва, тогава главният прокурор се е казал по друг начин, това няма никакво значение, такъв механизъм е необходим, независимо дали ще бъде използван или не, той трябва да съществува в закона и не виждам защо реагирате по този начин, но очевидно заради това той липсва и в предложението по законопроектите.

Другото, което е важно - разширяването на съдебния контрол върху актове на прокуратурата, с които се слага начало или се отказва образуване на наказателно производство, разширяване на възможностите за частното обвинение, въобще съвсем избирателно са подбрани, по неясно какъв критерии определени части от доклада, които впрочем са извадени от контекст и те са предмет на законодателни предложения, които преди това не са обсъдени във възможно най-широк вариант. Вчера в Народното събрание в Правната комисия, г-н Цацаров, дори се състоя и следната абсурдна ситуация да се търси авторството на предложения за промени в НПК между двете четения, тъй като сега се обсъждат в Съдебната палата, което за мен подсказва точно този погрешен или порочен подход и за законодателния процес, но най-вече за изпълнение на препоръките. В този, пък и в други доклади, без значение, те не се мислят в система, а това наистина няма да доведе до нищо добро и т.н.

С това завършвам. Тази моя реплика, наистина ще говоря след това по точка 8, за да не губя сега време и да не смесвам темите излишно, но според мен наистина не е коректно

това, което Вие казахте, г-н Цацаров, по отношение на нашите предложения. Смятам, че добросъвестният прочит налага друг извод.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Очевидно смятате, че моят прочит е недобросъвестен. Аз няма да полагам никакви усилия, за да Ви убеждавам в противното. (реплика на К. Калпакчиев без включен микрофон: Вие смятате, че моят е недобросъвестен.) Единственото, което ще кажа е следното. Не спекулирайте с това, че този главен прокурор, не който и да се казва този, е „против“ механизъм за контрол и разследване на главния прокурор. (реплика на К. Калпакчиев без включен микрофон: предложете го) Г-н Калпакчиев, моля не репликирайте. Предложил съм го. Г-н Калпакчиев, втори път - моля да не репликирате. (неплика на К. Калпакчиев: извиняваме се!) Г-н Калпакчиев, приемам извинението Ви.

Така и продължавам по-нататък. Когато стоящият до мен, този председател на Върховен касационен съд предложи изменение срещу конституционната мимикрия, аз казах съвсем ясно, че отговорност може да се въведе и тя може да се въведе с изменения в ЗСВ и НПК. Казах го три пъти пред всички национални медии. Затова не спекулирайте с това, че Цацаров е „против“ да се въведе механизъм за отчетност на главния прокурор и механизъм за разследване, разбира се. Единственото, което аз допълвам е механизъм за разследването на този, този и този, както и да се казват те., т.е. на така наречените „трима големи“. Това на Вас не Ви отърва. (реплика на К. Калпакчиев: просто е различно) Г-н Калпакчиев, моля да не ме прекъсвате. Благодаря, приемам извинението.

Да, г-жо Карагьозова, направихте едно безкрайно разумно предложение. Г-н Узунов, моля да гласуваме, защото аз наистина в 12:15 ще си тръгна и рискувам да бъда обвинен, че съм напуснал този жизненоважен за българската съдебна система дебат. (реплика на К. Калпакчиев без включен микрофон, не се чува)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Без становища, моля ви! Без становища, а становища - то ще стане до 18:00 часа. Г-н Панов. (оживление в залата), (реплика Ю. Колева без включен микрофон: доколкото трябва ние говорим за световните проблеми, които няма как ние да решим). Моля Ви, моля Ви, г-жо Колева) (към Л. Панов) Заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Всеки един в тази държава трябва да има възможност да бъде отговорен и да има отчетност, и да има отговорност, независимо как се казва той. Така че напълно съм съгласен и ако искате още сега да предложим такива промени в НПК и в ЗСВ, нямам нищо „против“, вероятно г-н Колев също, режимът да бъде уеднаквен, защото това мисля, че ще бъде един от най-добрите знаци, които може да направим. Естествено, че нямам нищо „против“ това нещо, но не го виждам в нито един законопроект, не го виждам в нито една промяна в НПК, не го виждам в нито една промяна в ЗСВ, независимо от това, че по-нататък по точките имаме също идеи за промяна на ЗСВ, идеи за промяна на НПК, просто не го виждам никъде освен само, че говорим и всеки казва, че е съгласен, но никой не предприема нищо. Така че ето една добра идея и една добра новина, която може да възникне още днес тук. С това приключвам.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Калпакчиев, не, моля Ви! (оживление в залата, всички говорят) По процедурното

предложение, което направи г-жа Карагьозова, подлагам на гласуване - предложенията, които се съдържат на двамата вносителите по т. 4.1. (намесва се Г. Карагьозова: процедурното предложение точка по точка) Г-жо Карагьозова, какво чакахте досега? Уморихте ме! (намесва се Г. Карагьозова: приели сме го така) Заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Благодаря Ви. Не съм съгласна, че Висшият съдебен съвет няма никакви компетенции във връзка с годишните доклади на органите по смисъла на чл. 84, т. 16 от Конституцията на Република България. Съгласно нормата на чл. 30, ал. 2, т. 4 Пленумът на Висшия съдебен съвет изслушва и приема годишните доклади на органите на съдебната власт по чл. 84, т. 16 от Конституцията. Кой ще определи структурата, формата (както щете го наречете) на годишния доклад както на председателите на двете върховни съдилища, така и на главния прокурор почти няма значение. В случая става дума за едно допълнение на една информация, която аз считам, че е важна. Ако толкова дразни задължителният тон на формулировката на точка 1, аз бих ви предложила да бъде: „Висшият съдебен съвет съдебен съвет препоръчва в структурата на годишния доклад на главния прокурор за прилагане на закона и дейността на прокуратурата по чл. 84, т. 16 от Конституцията, да се предвидят в раздели, в които: а) и б) остават без промяна". Това е моето предложение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: По повод гласуване на т. 1 - най-напред гласуваме предложението на предложителите, тогава по процедура. Режим на гласуване т. 1 и после подлагам на гласуване предложението на г-жа Карагьозова в зависимост от резултата. Режим на гласуване. (реплика на С. Цацаров: гласуваме т. 4 -

диспозитива, предложен от вносителите С. Найденова и К. Калпакчиев по т. 1 от него) Точно така.

Колеги, допусната е грешка от моя страна, второ гласуване, извинявайте! Всички присъстващи сме гласували.

Обявяваме резултата: 6 „за“, 14 „против“.

Подлагам на гласуване предложението на г-жа Карагьозова.

Обявяваме резултата: 9 „за“, 11 „против“.

(оживление в залата, всички говорят)

Преминаваме към точка 2. „В годишния доклад за дейността на ВСС да се съдържа информация ...“ и т.н. Режим на гласуване.

Обявяваме резултата: 10 „за“, 9 „против“.

(решението е отразено по-долу)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги по точка 3. Режим на гласуване.

Обявяваме резултата: 9 „за“, 11 „против“.

Подлагам на гласуване следваща точка 5. Колеги, следващият диспозитив, обозначен в предложението е под номер 5. Режим на гласуване.

8 „за“, 12 „против“.

Точка 6, г-жо Карагьозова, заповядайте!

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Уважаеми колеги, моля да приемем т. 6. Съжалявам, че го няма Румен Георгиев, но това, което той каза, е категорично невярно. В нормата на чл. 378 много ясно е разписан реда за приемане на подзаконовата нормативна база по отношение на информацията в ЕИСПП и по отношение на реда,

начина на изграждане, поддържане, използване и развитието, както и взаимодействието на всички органи и институции, които подробно са описани в алинея 2 на текста, и това са включително Министерство на вътрешните работи. Така че изискването на една подобна информация е изключително навременно и изключително полезно, и считам, че най-сетне трябва да се установи едно добро междуинституционално сътрудничество с всички органи, които са визирани в текста на ЗСВ, най-сетне тази система да придобие пълния обем на своята полезност, която не е налице.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Други становища? (реплика: гласуваме)

Режим на гласуване, колеги.

Обявяваме резултата: 14 „за“, 5 „против“.

(решението е отразено по-долу)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Точка 7. Режим на гласуване.

Обявяваме резултата: 8 „за“, 11 „против“.

Следваща точка 9. (намесва се Г. Карагьозова: тази точка не я предлагат. Предлагат точки от 1 до 7 да бъдат включени в плана за действие.)

Точка 8.

Обявяваме резултата: 9 „за“, 10 „против“.

Точка 9 да я гласуваме ли? (С. Найденова: коя събра мнозинство?) Точка 6. (С. Цацаров: трябва да стане: Предлага мярката по т. 6.) Точка 9. Режим на гласуване. (С. Цацаров: с редакцията не т. 1 - т. 7, а мярката по т. 6)

17 „за“, 2 гласа „против“.

(След проведеното явно гласуване)

4. ОТНОСНО: Обсъждане на обобщението (публичната част) на независимия технически анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата на Република България, изготвен от Службата за подкрепа на структурните реформи на ЕК и набелязване на мерки на база отправените препоръки

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

4.1. В годишния доклад за дейността на ВСС да се съдържа информация за размера на събраните суми по постановени наказания конфискация, глоба, както и на събраните суми по присъдени в полза на прокуратурата и съда разноси по наказателни дела.

4.2. Комисията по професионална квалификация и информационни технологии към Пленума на ВСС да представи информация относно степента на свързаност на органите на съдебната власт с ядрото на ЕИСПП.

4.3. Предлага на министъра на правосъдието мерките по т.т. 4.1. и 4.2. от решението да бъдат включени в Плана за действие за 2017 г. за изпълнение на препоръките от независимия технически анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата на Република България и анализа на нейната независимост. Отговорна институция по посочените мерки е ВСС, ПРБ и НИП, а срокът за изпълнение е месец септември 2017 г.

(К. Калпакчиев: след гласуването искам да ...)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре. По т. 3 какво правим?

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Одобряваме заедно с решението по точка..., всъщност одобряваме (В. Петров: и изпращаме) Не изпращаме, защото тя е изпратена, а тук в решението по т. 4 да се добави да се изпрати на министъра.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре. Колеги, ясно е, гласуваме точка 3. (К. Калпакчиев: след гласуването искам корекция)

Режим на гласуване.

Благодаря. Обявяваме резултата: 14 „за“ , 5 „против“.

(След проведеното явно гласуване)

3. ОТНОСНО: Проект на решение относно писмо от Министерство на правосъдието с искане за предоставяне на становище по проекта на Пътна карта по Мярка 13 от Плана за действие за 2017 г. за изпълнение на препоръките от Независимия анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата и анализа за нейната независимост

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ОДОБРЯВА обобщените становища и предложения по проекта на Пътна карта по Мярка 13 от Плана за действие за 2017 г. за изпълнение на препоръките от Независимия анализ на структурния и функционален модел на Прокуратурата и анализа за нейната независимост.

(К. Калпакчиев: може ли?) Заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Едно изречение, няма да злоупотребявам. Ако гласувах „против“ приемането на мерките по т. 3 или изпращането им, тъй като както казах по-подробно преди малко съществените препоръки от Анализа на Службата за подкрепа на структурните реформи по отношение на прокуратурата не са отразени и не съществуват. Затова гласувах и „против“.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Следваща точка 5. Виждате едно писмо (К. Калпакчиев: ще ни го докладвате ли, не разбирам) Вижте моля ви, постъпило е едно писмо от един от заместник-министрите на правосъдието, с което иска да предложим представител/и от Администрацията на ВСС за включване в работна група. (прекъснат от К. Калпакчиев: Много се извинявам. Сега просто видях. Предишната точка видях, че по т. 4.3., не точка 4.2 напротив имаме решение 10 на 9, така че също би следвало да го включим. Пропуснали сме го, сега виждам. Вижте резултатите от гласуването до момента. Да, 10 „за“, 9 „против“. Моля вижте ги. Точка 2, всъщност. Да, след на Карагъзова) (С. Найденова: значи и точка втора попада) Добре, коригираме, просто решението.

По точка 5? (реплика на Г. Карагъзова без включен микрофон: точка 2 и 6) Да, коригираме освен т. 6, включваме и т. 2.

Точка 5 имаме предложение, т.е. искане да определим. Чакам предложение. (оживление в залата) (реплика на Ю. Колева без включен микрофон: да възложим на главния секретар да... (прекъсната от С. Найденова без включен микрофон: да определи експерти от администрацията съобразно опыта...) Обединяваме ли се около това предложение, което се направи извън микрофона? Режим на гласуване.

/Димитър Узунов напуска залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:
ДИМИТЪР УЗУНОВ

/Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов – председател на Върховния касационен съд/

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, гласуваме точка 5 от дневния ред.

Нека да обявим резултата: 16 гласа „за“, 0 гласа „против“.

(След проведеното явно гласуване)

5. ОТНОСНО: Писмо от Министерство на правосъдието относно актуализиране на състава на Работна група 33 „Сътрудничество в областта на правосъдието и защита на личните данни“ към Съвета по европейски въпроси (СЕВ), създадена на основание ПМС № 85 от 2007 г. за координация по въпросите на Европейския съюз

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

ВЪЗЛАГА на главния секретар на Висшия съдебен съвет да определи представител/представители от администрацията на ВСС за включване в заповедта за поименния състав на Работната група.

ЛОЗАН ПАНОВ: Пристъпваме към т. 6 от дневния ред. Г-н Главен прокурор. (М. Лазарова: може ли?) Заповядайте!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: По т. 6. Оттеглям точка 6 от името на Прокурорската колегия.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:**ЛОЗАН ПАНОВ**

/Заседанието продължава под председателството на Димитър Узунов – представляващ Висшия съдебен съвет/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Точка 7 от дневния ред, тогава.

ЛОЗАН ПАНОВ: Благодаря Ви. Точка 7, ако иска да я докладва г-жа Георгиева (Г. Георгиева: не, не).

Точка 7 от дневния ред е по предложение на Съдийската колегия на ВСС. На Съдийска колегия на ВСС взехме решение за съкращаване на щатна численост на районни съдилища, откриване на две длъжности „съдия“ в Апелативен съд - София. Проекта на решение, което ви предлагаме е:

Съкращава, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Раднево, считано от датата на вземане на решението.

Съкращава, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Кубрат, считано от датата на вземане на решението.

И разкрива, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) щатни длъжности „съдия“ в Апелативен съд - София, считано от датата на вземане на решението.

Искам да обясня, че АС-София е най-натоварения съд от всички други структури в съдебната система, които са на това ниво. Това натоварване е от много дълъг период от време. Разликата наложи нашето решение да пристъпим към това да открием две щатни длъжности „съдия“ в Апелативен съд-София. То е направено

по искане на самия председател на Апелативен съд-София след анализ на Комисията по натовареност, както и на Комисията по атестиране и конкурсите. Въз основа на тази натовареност и трайната тенденция за разликата в натовареността в Апелативен съд-София се наложи решението да разкрием две щатни длъжности „съдия“ в Апелативен съд-София. Търсейки и откъде може да имаме ресурс, затова се спряхме, имаше няколко районни съдилища - две от тях нямат онова натоварване, което е в такава степен, каквато е в органите на съдебната власт на ниво районен съд. В този смисъл предложението е съкращаване на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ на длъжности „съдия“ в РС-Раднево и РС-Кубрат. Приканвам ви да гласуваме нашето предложение-решение. То е в процедура, както знаете е минало през Съдийската колегия след това пред Пленума на ВСС.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, ще ви моля да обновите материалите по точката. Г-жо Георгиева, заповядайте.

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Уважаеми колеги, по моя инициатива по т. 7 най-накрая качих едно приложение. Това приложение касае натовареността на Апелативен съд - София за първото полугодие на 2017 г. Във вторник приехме Анализа по натовареност за 2016 г. за всички съдилища, но ... първото полугодие на 2017 г. е различна. Освен това в тази таблица, която ви предлагам да отворите и да видите, е видно, че към момента - това е към 04.07.2017 г., сега сме 20.07., има 13 свободни незаети места за съдии, от които има 4 места, които могат да бъдат заети по реда на чл. 193, ал. 6 и е посочено за конкурса от Гражданска колегия срокът трябва да се брой от 04.04.2017 г., за Търговска колегия от 25.02.2017 г., за Наказателна колегия от 06.03.2017 г., а то е има една графа за забележки, където е казано точно за всички щатни бройки общо 13

какво е състоянието. Ако ние сега открием нови две щатни бройки, в Апелативен съд - София ще има 15 свободни щатни бройки. Аз мисля, че тази процедура да открием сега нови щатни бройки в Софийския апелативен съд е излишна по няколко причини. Първо, че има достатъчно незаети бройки, които биха могли да бъдат попълнени по един или друг способ. И второ, вижте натовареността на Софийския апелативен съд за първото полугодие на 2016 г. как е дадена в последната, предпоследната графа на таблицата по колегии (намесва се К. Калпакчиев: 2017) Да, 2017 г. Да, това е 2017-та. Вие, г-н Калпакчиев, ни представихме и ние приехме за сведение доклада за 2016 г., но нещата са динамични в натовареността на съдилищата и аз мисля, че абсолютно ненужно да вземаме бройка от Районен съд - Раднево и да я даваме на Софийския апелативен съд и питам защо. Защо трябва да има 15 свободни места? Ами тези да ги обявим на конкурс, да ги запълним по реда на 193, ал. 6, или не ни стигат местата, за да ги запълним по 193!

Колеги, и още нещо. Аз мисля, че абсолютно несправедливо е определена бройката от Раднево да се даде на Апелативен съд - София, ако стигнем до такова решение, и от Кубрат също. Ще ви кажа защо. Комисията в едно от заседанията на Съдийската колегия да се представи натовареността и на административните съдилища и смея да кажа, че например в апелативен район Варна има 3 свободни места в административните съдилища, които, вижте им натовареността, това е една таблица, която е качена към приложенията. В района на Велико Търново в Административен съд - Плевен, който също не е много по-ниско натоварен като такъв, също има свободна бройка. Обърнете внимание на Административен съд - Силистра, на

Административен съд - Добрич и най-после на Административен съд - Русе, пак има свободни бройки. Системата е единна и когато, ние трябва да... (намесва се Св. Петкова без включен микрофон: откъде да вземем тази бройка за Хасково...) Момент, не съм приключила. Когато решаваме въпроса за Апелативен съд - София трябва първо да решим нужни ли са тези бройки за Апелативен съд - София. Аз мисля, че от последната справка от 2017 г. от 4 юли показва, че не са нужни. Решението на Комисията по натовареност мисля, че не ни обвързва (намесва се К. Иванов без включен микрофон: на Съдийската колегия) Да, и решението на Съдийската колегия не ни обвързва, защото въпросът за местата се решават в Пленум. Приключих! (оживление в залата, говорят помежду си)

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Времето доста напредна, нека да изясним нещата.

Първо, информацията, която поднася г-жа Георгиева смее да кажа е невярна и ще кажа защо е невярна. Съжалявам, че ние трябва да се връщаме на въпрос, който е решен в Съдийската колегия. Когато е решен въпросът в Съдийската колегия по отношение на необходимостта от нови длъжности в Софийския апелативен съд са отчетени всички релевантни за въпроса обстоятелства и те не са се променили за разлика от това, което казва Георгиева и ще ви кажа защо.

Първо, въпросът с приложението на чл. 193, ал. 6 от закона е изчерпан. Сроковете отдавна са изтекли както по отношение на търговската, гражданска и наказателна колегия. Освободените длъжности, за които Вие говорите, г-жо Георгиева, все още фигурират като такива, защото има съдебни обжалвания и те няма как да фигурират като заети, докато съдебния спор не приключи и ако приключи положително за колегите, те не встъпват в

тези длъжности. Когато приключи съдебният спор, тогава можем да решим какво става с тези свободни длъжности. В момента те затова фигурират като такива. Ами няма как да приключи при положение, че отказваме да назначаваме хората и всички основания на закона, и те няма какво друго да направят освен да ходят в съда.

На следващо място, само заради длъжността в Районен съд - Раднево ние сега да откажем да разкрием 2 щатни длъжности в Апелативен съд - София на мен ми се струва прекомерно. Ако (прекъсната от Г. Георгиева: само една жалба ли...) (намесва се Д. Узунов: моля Ви, не прекъсвайте г-жо Георгиева!) (намесва се Г. Георгиева без включен микрофон: една жалба) Г-жо Георгиева, ако е трябвало да водим този спор, щяхме да представим детайлна справка за всички въпроси, които Вие поставихте! Това, че Вие сте решили заради длъжността в Районен съд - Раднево да изпратите на дебат въпроси, които са приключили, по които има яснота, мисля, че най-малко тук не им е мястото! Г-жо Георгиева, Вие присъствахте на заседанието на 27 юни, когато беше взето решението за Районен съд - Раднево на Комисията по атестиране и конкурси. Всички тези възражения можехте да ги кажете тогава. Изчакахте да стигнем до Пленума! Аз не знам защо трябва сега да се занимаваме с този въпрос?! Ако въпросът е в длъжността за Районен съд - Раднево, уважаеми колеги, ще потърсим друго решение на днешното заседание, но нека да не проиграваме, или как да кажа - да не пренебрегваме интересите на апелативния съд, защото не е само Апелативен съд - София, и останалите апелативни съдилища чакат за свободните им длъжности да бъдат обявени конкурси. Няма как да вървим и да работим „на парче“, както Вие се изразявате, днес за един апелативен съд, утре за друг апелативен съд! Много ви моля да пристъпим към гласуване така, както е

предложено решението от Съдийската колегия. Ако не съберем мнозинство, решението за Районен съд - Раднево, защото повтарям - там е разковничето, там беше ... в Съдийската колегия, тогава в днешното заседание предлагам да намерим друго решение за Апелативния съд, защото не само Апелативен съд - София и останалите чакат това решение, за да се реши въпроса с конкурса. Моля ви да подходите отговорно! Ако имате нужда от допълнителна информация за свободни длъжности, затова как те как са разпределени, затова какви назначения са направени, какви висящи съдебни спорове има - тогава дайте ми половин час, за да помоля цялата тази информация да бъде предоставена, макар че според мен тя е ясна.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Иванов.

КАМЕН ИВАНОВ: Колеги, искането за откриване на 6, те бяха за 15 наистина, (оживление в залата) моля ви, колеги, (намесва се Д. Узунув: моля ви, колеги!) Моля ви, иначе ще коментираме решения, които вече Пленумът е взел и са решени еднозначно от Пленума. Председателят на Апелативен съд - София поиска 15 бройки през м. ноември 2016 г. 15 бройки поиска колегата Дончева. Анализът, който беше извършен в няколко комисии доведе до извод, че основателността касае 6 бройки, които да формират два състава - един за търговска, един за гражданска колегия на апелативния съд. Подчертавам, част от основанията, които ни даваха основание да вземем такова решение беше факта, че 60% от гражданските и търговските дела на апелативно ниво се разглеждат от 40 съдии и 56 съдии на апелативно ниво разглеждат останалите граждански и търговски дела. Точно поради това, Пленумът, след като беше извървяна процедурата, се произнесе и разкри 4 щатни бройки. Останаха още 2. След съгласувана

процедура и дадено съгласие от председателя на Районен съд - Кубрат и процедура по отношение на Районен съд - Раднево комисии на Висшия съдебен съвет и Съдийската колегия предложи още 2 бройки, за да бъдат уплътнени тези 6. След като бъде решен този въпрос заедно с всички останали въпроси на други апелативни съдилища, да бъдат отнесени към обявяване на конкурса.

Така че въпросът за съда в Раднево беше решен еднозначно както в Комисията по натовареност, така и в Комисия по атестиране и конкурси, която е 17-членна, така и от Съдийската колегия. Учудваме се, че поставяме на разглеждане въпроси, които една огромна част от тях са решени категорично от самия Пленум, другата част са решени категорично от Съдийската колегия! Моля ви нека да подкрепим предложението на Съдийската колегия, внимателно обсъдено, внимателно анализирано. Тези две бройки ще ни дадат възможност да приключим започнатото от м. ноември действие в тази насока и заедно с претенциите на колеги от други апелативни съдилища, имам предвид заявено становище от административните ръководители на другите апелативни съдилища, да пристъпим към обявяване на конкурс. Наистина, що се отнася за твърдените свободни бройки от г-жа Георгиева, твърдението не е коректно. Процедурите бяха проведени, има жалба срещу тях. Така че това, което е било в правото и в задължението разбира се в правомощието на Съдийската колегия е свършено. Остава да се произнесе по тези две предложения, които са на вашето внимание, колеги. Много ви моля нека не с решението си не предизвикаме напрежение в този орган на съдебната власт. Трябва да подкрепим колегите. Наистина там имат нужда от тази подкрепа. Благодаря Ви.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Петров.

ВАСИЛ ПЕТРОВ: Уважаеми колеги, от дебата по тази точка разбирам, че спорът или проблемът е дали да бъде взета тази бройка за Апелативен съд - София от Районен съд - Раднево. Сериозен е довода на колегата Ковачева във втората ѝ част и аз ще го подкрепя да се даде възможност часово време в днешното заседание да бъде предложено алтернативно решение за втората бройка, както от Районен съд - Раднево, така и от друг съдебен район. И тъй като това е сериозният дебат, който е развиван и в Комисията по атестиране към Съдийската колегия, както и в самата Съдийската колегия, дебатът и в днешното заседание струва ми се, че отива точно в тази посока - дали бройката да бъде взета от Районен съд - Раднево, предлагам да дадем възможност така, както предложи колегата Ковачева, след около половин час с много повече информация да се предложи на Пленума второ алтернативно решение за бройката, която трябва да бъде ...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Иванов, искахте думата?

КАМЕН ИВАНОВ: Две изречения. Наистина ще бъдат точно две. В Районен съд - Раднево има свободно място. Второто изречение ми е - там от много години има командирован колега в Софийски районен съд. Приключвам.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Хващам се за Вашето изречение, г-н Иванов. Уважаеми колеги, преди няколко месеца имаше процедура по 194, аз много добре си спомням, защото този съд го следим с г-жа Георгиева. Имаше процедура по 194. Съдията, който е командирован от Софийски районен съд е Феня Стоянова и точно тогава г-н Калпакчиев каза „Не може да се осъществи тази процедура, защото Радневският е натоварен". Това го отправя като реплика на аргумента, който колегата Иванов изведе.

Искам още нещо да споделя пред вас, колеги. Знаете, че преди години няколко души от нас бяхме изпратени в Районен съд - Раднево да извършим проверка. Мисля, че не е тайна за който и да е от вас, че този съд е със специфична проблематика, много специфична проблематика. За пръв път едновременно двама съдии се отстраняват от един съд. За пръв път един съдия за втори път се отстранява, след като веднъж е бил отстранен. Ако се пристъпи към съкращаване на тази бройка, това означава командированият съдия, който има желание да бъде преместен по 194, който със семейството си (аз много добре си спомням мотивите, които тук изложи Феня Стоянова) се е устроил битово. Това означава командированият съдия, който е външен, това е най-доброто за този съд - там да работят външни съдии, поради (г-жо Колева, г-жо Карагьозова, ние тогава го установихме) огромното срастване между съдии с различни бизнес интереси. Това моля ви да го съобразите при вземане на решението!

Г-жо Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Наясно сме със спецификата на Районен съд - Раднево и със спецификата на предприятията в територията на Районен съд - Раднево, но колега Узунов, във връзка с коментара Ви относно колегата Феня Стоянова ще припомня, че на 31.01.2017 г. както молбата на съдия Феня Стоянова, така и молбата на редица други съдии за преместване по реда на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ бяха по едни и същи мотиви оставени без уважение и много добре всички знаем дебата тогава и причината, поради която всички тези молби, които не могат да индицират процедура по 194 не бяха уважени. Така че много Ви моля, не спекулирайте с конкретния случай с мотива, поради който молбата на съдия Стоянова не беше уважена. (намесва се Д.

Узунов: вижте протокола, г-жо Найденова!) Да, много добре знам и аз протокола, и мотивите, поради които и самата комисия КАК предложи тези молби да не се уважават, а те бяха, че такава процедура започва след годишния доклад. (прекъсната от Д. Узунов: протокола от заседанието имам предвид. Няма значение, извинявайте, че Ви прекъсвам!) Да, много добре знам. Втори път спекулирате по тази тема. Опитайте се да го направите и в Съдийската колегия.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Калпакчиев, после г-жа Георгиева.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Да допълня аргументите, които изложиха колегите. Не е коректно позоваването на статистически данни за първо полугодие на 2017 г. по няколко причини. Първо, данните за дейността на съдилищата за първото полугодие на 2017 г. в момента се обработват и все още нямаме официални данни за тях. Второ, известно е от статистиката, включително и съдебната статистика (която е наука на времето като избирателна дисциплина се изучаваше в Юридическия факултет, ако помните), че за вземане на решения, които имат дълготраен ефект трябва да се отчитат данни за дълги период от време. Ние не можем да вземаме предвид данни за полугодие при положение, че в края на отчетния период, който е едногодишен, тези данни най-вероятно ще се променят. Как ще се променят, ние сега не можем да кажем. А предложението, което обсъждаме месеци наред и в различни комисии на Съдийската колегия (както г-н Иванов обясни) се базира на данни за натовареност за повече от 5 години. Така че нашите изводи са били взети на тази, смятам много по-обективна основа. Освен това много моля коректно да се цитират данните. Наказателното отделение, т.е. гражданските и търговските отделения на Софийския

апелативен съд за тези последни 5 години, включително предполагам и на полугодието, защото г-жа Георгиева работи с усреднени цифри, а не за отделенията, са в пъти по-натоварени от съответните граждански и търговски отделения на останалите апелативни съдилища. Аз и във вторник го казаха. Наказателното отделение на Софийския апелативен съд е по-малко натоварено, сравнявано с подобните му отделения, но гражданското и търговското са в пъти, по отношение на някои съдилища и три пъти по-натоварени и наистина тези състави, които сега ще се разкрият са за гражданско и търговско отделение, където работата наистина е много, много голяма по обем. Затова и призовавам - има решение на Съдийската колегия, взето е там с необходимото мнозинство, обосновано е, ясни са данните, нека да го гласуваме. А по отношение на Районен съд - Раднево ние не само този съд, г-н Узунов, следим, а всички съдилища са еднакво важни, следим положението за натовареността. Ако се налагат някакви мерки, които дори са извън годишните, които предлагаме, т.е. ако има някакви екстрени нужни, както и в други случаи, ето вчера за Хасково, миналата година за Царево и Средец, винаги можем да реагираме и сме го правили по адекватния и подходящ начин, но за момента няма такива.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Цацаров.

СОТИР ЦАЦАРОВ: Уважаеми колеги, тъй като ми се налага да изляза, съжалявам, че намесвам в обсъждането на една точка друга по съображения, които изложих при изказванията си по точка 4. Оттеглям точка 8. В зависимост от решението или в зависимост от това, което ще получа като информация от Министерство на правосъдието, ще преценя дали да я внеса отново или нейното разглеждане е безсмислено. Благодаря!

ГАЛЯ ГЕОРГИЕВА: Само едно изречение. Колеги, тази справка и тази статистика, която съм ви представила, абсолютно е актуална и съм я взела от отдел по статистика на Висшия съдебен съвет. (към К. Калпакчиев) Така че абсолютно некоректно е Вие да говорите, че това е некоректна справка! Никога не съм била привърженик на това да се прилага закона и въобще да се правят решения само за определени съдилища. Искам съдилищата да бъдат поставени по равно. (намесва се К. Иванов без включен микрофон: да гласуваме, ясни са позициите)

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре, подлагам на гласуване. (към Л. Панов) Заповядайте!

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, тъй като очевидно, както вече беше казано, въпросът с тази бройка на РС-Раднево. Предлагам ви да гласуваме решението такова, каквото е, което е предложено от Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет. Поемам ангажимента в следващо заседание на Съдийската колегия това е във вторник, респективно в сряда също имаме заседание, ще поставя отново въпроса за Радневския съд, за да може там да го разгледаме, тъй като все пак има процедура и тя преминава през съответната колегия и след това се внася в Пленума. Така че нека да спазим тази процедура така, както сме провеждали до този момент. Поемем ангажимент за вторник, респ. сряда, на Съдийската колегия по отношение на съда в Раднево да, ако трябва да поканим и колегата от Раднево, който в момента оглавява съда, за да може проблематиката да бъде изчистена и решена във връзка с този проблем, за да може да се занимава Пленума, а колегите в крайна сметка имат и други ангажименти. Ето защо ви предлагам да подложим на гласуване решението такова, каквото е. Молбата ми е към Комисията по натовареност да изготви също тези справки, за да

може да ме улесни в решенията за вторник или сряда, които ще бъдат на съответната колегия. Ако вземем решение, то ще бъде внесено, за да може да се реши този въпрос в Радневския районен съд.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, подлагам на гласуване предложението на Съдийската колегия. Режим на гласуване.

Всички са гласували: „за“ 13, 6 гласа „против“.

(След проведеното явно гласуване)

7. ОТНОСНО: Проект на решение за съкращаване на щатната численост на районни съдилища с оглед разкриване на 2 (две) длъжности „съдия“ в Апелативен съд гр. София

ПЛЕНУМЪТ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

Р Е Ш И :

7.1. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Раднево, считано от датата на вземане на решението.

7.2. СЪКРАЩАВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 1 (една) щатна длъжност „съдия“ в Районен съд - Кубрат, считано от датата на вземане на решението.

7.3. РАЗКРИВА, на основание чл. 30, ал. 2, т. 8 от ЗСВ, 2 (две) щатни длъжности „съдия“ в Апелативен съд - София, считано от датата на вземане на решението.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: 30 минути почивка.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИМИТЪР УЗУНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Лозан Панов - председател на Върховния касационен съд)

(след почивката)

ЛОЗАН ПАНОВ: Продължаваме заседанието от днешния ден на Пленума на Висшия съдебен съвет. Тъй като представляващият не е тук, ще продължа аз да водя заседанието.

Продължаваме с т. 9 от дневния ред. Тъй като т. 8 от дневния ред - предложението от главния прокурор г-н Цацаров, беше оттеглено от самия него, продължаваме с т. 9 от дневния ред.

Предоставям думата на г-н Калпакчиев.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Благодаря, г-н Панов. Това е още една от точките от дневния ред, която трябваше да бъде обсъдена още в заседанието на 6 юли, тогава я бяхме внесли с г-жа Найденова, 14 дни или две седмици по-късно макар и актуалността да е отминала, но не съвсем, тъй като законопроектът, знае се, беше приет вчера на първо четене, все пак все още имаме време да изразим становище преди той окончателно да бъде приет от Народното събрание. Става дума за наше предложение с г-жа Найденова да изразим тук в дискусиата, тъй като може би няма да има време за писмено становище, но да изразим ясна позиция по предлаганите изменения в Закона за съдебната власт и протокола

от това обсъждане предлагам да бъде изпратен в Народното събрание.

На първо място, няма ясна обосновка за това какво налага една година след изменението на ЗСВ мащабно по своя обем да се внася изменение на същия закон при положение, че както е известно в Комисията по атестиране и конкурси на Съдийската колегия, а и сред съдиите през изминалите няколко месеца се състоя дискусия по отношение на приетите през миналото лято изменения в ЗСВ и необходимостта от някои корекции и изменения в тази нова уредба, касаеща атестирането, конкурсите и т.н. И преди да приключи тази дискусия да се направят съответни предложения за дискусия с оглед евентуална промяна в ЗСВ, се внася от група депутати от управляващото мнозинство законопроект, съдържащ 6 параграфа, който няма нищо общо с дискусиите, които се водят в съдийската общност (говоря за нея, защото те са ви известни).

Тези 6 параграфа касаят на първо място, ще ги групирам, за да изразя кратко становище, на първо място елементи от статуса на членовете на Висшия съдебен съвет и предлаганото в § 1 изменение на чл. 28 ал, 1 от ЗСВ, като се предвижда изборните членове на ВСС да се възстановяват не на заеманата преди избора длъжност, а освен на нея при възможност, т.е. при изявено желание на равна по степен длъжност в органите на съдебната власт. Беше заявено дори по време на обсъждането в Правната комисия, че е възможно да се появи предложение и за възстановяване на една степен по-висока длъжност в органите на съдебната власт при желание от изборните членове на ВСС. Мотивите в законопроекта са, че така се изравнява статуса на членовете на ВСС с този на напусналите съдебната власт съдии, прокурори, следователи,

отишли в изпълнителната власт. Да, обаче статусът на инспекторите в чл. 50 не се променя, т.е. ако целта е да се създаде един режим, очевидно той не се постига с това изменение. (прекъснат от Св. Петкова: може ли едно процедурно предложение, извинявам се?) Моля Ви се в хода на изказванията процедурни предложения, ами все пак (реплика без микрофон, не се чува) Ами какво обаче, има някакъв елементарен ред, който всеки един колективен орган си изпълнява. (намесва се Л. Панов: имаме точка от дневния ред, която се докладва в момента от вносител на точката) Аз предполагам какво ще е процедурното предложение - да ми се вземе думата. (намесва се Л. Панов: нека да си докладва точката, колегата Калпакчиев. Заповядайте!) Моля Ви г-жо Петкова, нека да запазим добрия тон! (намесва се Св. Петкова без включен микрофон: ...имам предложение, прочетох го, ... а не сега да започваме по законопроекта. Ако трябваше по законопроекта, материал писмен подгответе, както по АПК сме подготвили!) (намесва се Ю. Ковачева: значи така няма да стане по-бързо) (реплика на Св. Петкова без включен микрофон: просто казвам, че), (намесва се С. Найденова: Петкова се обърква) Затова моето становище, което предлагам на всички вас да се приеме, да не съгласуваме в тази част предложението на § 1 от закона за изменението на ЗСВ, доколкото мотивите, които са изложени от вносителите, не са убедителни и те всъщност не постигат заявената цел. Отново съществува различен режим за изборните членове на ВСС, за инспекторите в Инспектората и за съдиите, които са в изпълнителната власт за период от време, след това се възстановяват.

За мен много по-логично е статусът на членовете на ВСС и инспекторите да е един и същ, а този на напусналите съдебната

власт има някаква логика да е различна, въпреки че моето предложение е той да е един и същ и наистина да предвижда връщане на заеманата преди това длъжност. Това е логиката според мен на целия този режим, тъй като всеки член на ВСС или инспектор или решил да отиде в изпълнителната власт прави този избор по собствена воля. Логично е след като изтече мандата или времето през което той пребивава на друга длъжност да се върне там, откъдето е излязъл. Няма никакво съображение или мотив, което да налага връщането на друга длъжност.

Член 195, това е § 2, и § 2, и § 3, който касае ал. 2 на чл. 217 се отнасят отново до статуса на съдиите, прокурорите и следователите и по-скоро техните права, включени в този статус, правото им на сдружаване и правото им свободно да упражняват конституционното си право, да създават, да участват в дейността на съсловни, магистратски организации. Това право е признато по Конституция на всички български граждани, включително на съдиите. Това право се признава и в международноправни актове на Съвета на Европа и на Европейската комисия, включително Хартата за основните права и свободи, правото на сдружаване е установено и в тази Харта. Няма никакво обяснение в мотивите, дори тук вносителите са спестили и формални мотиви затова какво налага съдиите, прокурорите и следователите да нямат право да получават възнаграждения от научна или от преподавателска дейност, който е финансирана от чужда държава или от чуждестранно лице. Няма обяснение защо съдиите, които са извън административното правосъдие да нямат право да участват в избирателни комисии, доколкото актовете на избирателните комисии и въобще във връзка с провежданите избори да се оспорват пред административните съдилища, общите съдилища

нямат отношение и какъвто и да е конфликт с тяхната независимост не би могъл да възникне, на съдиите. А наистина потенциалът на съдиите като квалифицирани юристи може да се използва в тези изборителни органи, които имат голямо значение за честното и законосъобразното провеждане на различните видове избори.

Затоа смятам, че следва да отпадне и това, т.е. да изразим отрицателно становище да не съгласуваме и предложенията по § 2 и § 3, доколкото те противоречат на Конституцията и на международни актове, които България е ратифицирала по надлежния конституционен ред. По никакъв начин финансирането на съсловните магистратски организации не може да застраши тяхната независимост, доколкото финансирането на магистратските организации, участието им по проекти на Европейския съюз, други фондове, които са с установен произход, най-вече държавни фондове за подпомагане на проекти, е една регламентирана дейност, която се осъществява в полза на юридически лица с нестопанска цел. Процесът по финансиране, изразходване на тези средства е прозрачен, винаги е бил прозрачен, не може да бъде проследен, той няма отношение към правораздавателната дейност. Освен това важно е да се каже и, че магистратските организации имат основна насока и са свързани с обучение, образование на съдиите, прокурорите и следователите, участието им в международноправния обмен и именно тези проекти подпомагат тези права на съдиите, прокурорите и следователите. Противното, знаете има държави като Испания, Франция, основно южноевропейски държави, които предвиждат държавно финансиране, т.е. субсидия от бюджета на съсловните организации. Такова в България няма. Ако отпадне възможността за участието в проекти на съсловните организации, трябва да се предвиди

бюджетно финансиране, а такова не се предлага. Но най-вече основното е това, че финансирането по проекти на съсловните магистратски организации не е забранено от закона и по никакъв начин не ограничава независимостта, индивидуалната и институционалната на съдиите, и на съда, и това е международно установена практика.

По отношение на § 4, който е особено съществен. Ще кажа две думи и за него, преди да завърша изказването си. Предлага се разширяване на хипотезите, при които става временното отстраняване на съдии, прокурори и следователи от длъжност - чл. 230, ал. 1 от закона. Досегашната разпоредба предвиждаше (предвижда все още), че отстраняването на магистрат - съдия, прокурор и следовател, е възможно, когато той е привлечен като обвиняем за престъпление, което попада в хипотезата на чл. 132 от Конституцията, а именно престъпление, което е свързано с осъществяване на правосъдието. Сега предложението е това ограничение да отпадне, а съдиите, прокурорите и следователите да могат да бъдат отстранявани временно от длъжност тогава, когато са привлечени като обвиняеми за всяко едно престъпление, което е тежко умишлено престъпление от общ характер, независимо дали попада в хипотезата на чл. 132 от Конституцията. Това необосновано разширяване на възможностите, в които може да се иска отстраняване на съдия, прокурор и следовател, по никакъв начин не е оправдано. Няма и мотиви, които да обосновават тази промяна. Освен това, липсата на контрол, който Висшият съдебен съвет и до момента да осъществява по отношение на правомощията на прокурора да повдига обвинение и дали това обвинение е обосновано, практически отваря една възможност за

безконтролно упражняване на въздействие върху съдиите, прокурорите и следователите, саморазправа дори в някои случаи, а това ограничава принципа на съдебната независимост, който е прогласен в чл. 117 от Конституцията.

Нещо друго искам тук да спомена, с оглед и практиката на Висшия съдебен съвет. Знаете, че по конституция Прокуратурата е суверенна да повдига обвинения, да привлича към наказателна отговорност определени физически лица, които са извършили престъпление. Това правомощие на прокурора не подлежи на никакъв, включително и на съдебен контрол. Така че в този смисъл - вярно, предполага се добросъвестно упражнене на правомощията, но ефективната защита на принципа на съдебната независимост изисква Висшият съдебен съвет, като орган, който и по Конституция, и по Закона за съдебната власт е призван да отстоява съдебната независимост, да извършва поне минимален контрол върху това дали законосъобразно се иска отстраняване въз основа на привличане на магистрат от длъжност, още повече, че разширяването на тази възможност съвсем поставя необходимостта от ... предвиждане на такъв тип контрол. Той, според мен, и сега може да се осъществява в рамките на действащото законодателство, но практиката показва, че това не се случва.

В този смисъл предлагам да не се съгласува, тъй като не е мотивирано достатъчно убедително; противоречи на принципа на чл. 117 от Конституцията за съдебната независимост предвиденото в § 4 разширяване обхвата на възможността за временно отстраняване на магистрати от длъжност.

С това приключвам, като искам в заключение да кажа, че бързината, с която се придвижва този законопроект, по никакъв начин не отговаря на неговия предмет и по-скоро необоснована по

никакъв начин с интересите на доброто осъществяване на правосъдието или дейността на Висшия съдебен съвет. Беше заявено от депутатите, че те бързат да приемат този закон до приключване на мандата на настоящия Висш съдебен съвет, което според мен е доста притеснително и може би разкрива друг тип мотиви, които не са изразени от вносителите, за изготвяне и внасяне на този законопроект. Те по никакъв начин обаче - тези мотиви, скрити явно - не отговарят на целите, смисъла, съдържанието на законодателния процес.

Това е финалното ми предложение - да не се съгласува от Висшия съдебен съвет по мотивите, изложени по-горе, внесения законопроект и този протокол от днешното обсъждане моля наистина да бъде изпратен (реплика от член на Съвета без микрофон: не сме в съгласувателна процедура). Ние не сме в съгласувателна процедура и това е така. Приемам наистина. Тъй като не сме в съгласувателна процедура, което също е проблем, не бяхме в такава процедура включени мисля, не, със сигурност не сме (реплика на Ю.Колева: то не е имало); тъй като не е имало, г-жа Колева ме поправя, затова поправям се и моето искане е да изразим отрицателно становище по внесения законопроект и да изпратим протокола от днешното заседание в тази му част на вносителите, или на Народното събрание, което ще обсъжда на второ четене законопроекта - мисля, че още тази седмица.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Найденова, заповядайте!

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Само няколко допълнения ще добавя. Да, не сме в съгласувателна процедура, но имаме тази възможност. Мисля, че го бях споменала миналата седмица - съгласно Правилника на Народното събрание, когато самите народни представители упражняват законодателната си

инициатива, са се задължили да изискат становище и от Висшия съдебен съвет. В интерес на истината си спомням, че това предложение беше иницирано и от нас самите още в предишния Парламент и беше включено в Правилника на Народното събрание, в 43-то Народно събрание, така че подкрепям проекта за решение, предложен от колегата Калпакчиев.

Добавям само няколко неща, а то е свързано с § 2 - със заличаване на израза „и на други юристи“, т.е. въвежда се ограничение съдиите, прокурорите и следователите да членуват в сдружения и на други юристи. И тогава, уважаеми колеги, си поставям въпроса какво става с участието на български професионални организации в европейски и международни такива. Означава ли, че българските магистрати ще бъдат лишени от възможността да участват в управителни органи на европейски сдружения на съдиите, или международни такива сдружения; европейски сдружения на прокурорите или следователите, или международни такива? Знаем колко много европейски и международни сдружения и мрежи има на професионална основа на юристи и не малка част от тях са обособени и по професии. Означава, че ние ще лишим българските съдии, прокурори и следователи от представителство в такива международни организации. Мисля, че това би било унизително за нас самите да приемем, че една такава поправка е продиктувана от добрите намерения да защитим независимостта на съдебната власт. (Реплика на М.Кузманова без микрофон, не се чува). Не е така, г-жо Кузманова, защото...(прекъсната).

МАРИЯ КУЗМАНОВА: За нещо друго говорим, г-жо Найденова.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Ами то това не е редно да се говори за нещо друго.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Всички знаем, че и пътят към ада е постлан с много добри намерения. Не ми се иска тези добри намерения да водят към ограничаване на нашето участие и подбиване на самочувствието на българските съдии, прокурори и следователи, а те има - уверени сте, предполагам, че те има какво да дадат на своите колеги и в други държави като добри примери и като добри практики. Така бихме ги лишили от възможността те да ги споделят, респективно и да черпят добри такива от нашите колеги от други държави. Няма да се спирам да ги изброявам.

По отношение ограничението на финансирането. Доколкото разбирам, ще бъде предложено (поне такава заявка има от някои от вносителите) да се лимитира това ограничение за финансиране до фондовете на Европейския съюз. Фондовете на Европейския съюз обаче не са единствен източник на финансиране. Такова финансиране е и Норвежката програма, Българо-швейцарската програма, други двустранни междудържавни споразумения; финансиране от редица фондации - било частни, било фондации на други държави, било фондации към политически партии в други държави. Тях също няма да ви ги изброявам, много добре са ни известни, в годините колко чуждестранни фондации са финансирани българската съдебна власт, включително (припомням) и самия Висш съдебен съвет. Последният ни опит беше с Фондация „...“ и с Германската фондация за международноправно сътрудничество. Нека си припомним, че и самата Специализирана прокуратура през 2015 г. и 2016 г. получи подкрепа от Фондация „Америка за България“ през „РискМонитор“, насочена именно към повишаване капацитета на специализираните прокуратури. Аз

лично присъствах на заключителната конференция по този проект. По тази причина съм и запозната. (Намесва се К.Калпакчиев: Най-големият проект е швейцарският.) Разбира се, и Българо-швейцарската програма, благодарение на която всички знаем, Националното следствие беше оборудвано с една много модерна техника, със значителна финансова инвестиция. (Намесва се К.Калпакчиев: Над 1 милион евро мисля, че беше.)

И мен друго ме притеснява в това ограничение само по отношение на професионалните организации. Ако мотивът е да бъде гарантирана независимостта на правораздаването, тогава такова ограничение би следвало да се пренесе към съдилищата, прокуратурите и към самия Висш съдебен съвет, защото всички те по Конституция и по закон също са независими органи на съдебната власт. Не може да кажем, че само професионалните организации на магистратите трябва да са независими, а не и останалите органи на съдебната власт, които също по Конституция и по закон би следвало да са независими.

Аз се извинявам, ако колегата Калпакчиев е пропуснал, същите съображения касаят и § 5, с който се въвежда ограничение във финансирането и на съдебните служители. Тази рестрикция по отношение на тях също е неоправдано по същите съображения, изложени и спрямо магистратите.

И последният коментар, който искам да направя, е във връзка с предлагания Съвет за партньорство. Уважаеми колеги, нека си припомним, че именно ние вдъхнахме живот и настояще, надявам се и бъдеще, на Гражданския съвет към Висшия съдебен

съвет, в който членуват всички професионални организации, но и не само. Спектърът е малко по-широк - членуват и други неправителствени организации с експертиза и с опит в сферата на съдебната реформа. Така предлаганият Съвет за партньорство на практика ще ограничи функциите на създадения от нас самите Граждански съвет, който, припомнете си, беше в изпълнение на препоръка от доклада по Механизма за сътрудничество и проверка и в резултат на неговото създаване и успешен старт и развитие тази препоръка отпадна. Напротив, дори бяхме и похвалени за този добър опит, който сме споделяли и с колеги от други държави, които са били - смея да кажа - и възхитени от доброто взаимодействие, което ние сме установили както с професионалните организации, така и с другите неправителствени организации. Така че този Съвет за партньорство за мен няма място в Закона за съдебната власт, след като той функционира по силата на Правила за действие на Гражданския съвет към Висшия съдебен съвет.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, други изказвания?

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Искам нещо да допълня.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте!

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: С едно изречение. До понеделник следващата седмица изтича срока за внасяне на предложения между двете четения, т.е. становището, което ще приемем днес, бъде изпратено в Народното събрание, ще бъде своевременно на вниманието на депутатите и те ще могат да го ползват евентуално при упражняване на правомощията си в рамките на законодателния процес.

ЛОЗАН ПАНОВ: Ако няма други изказвания.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Имам процедурно предложение и макар че е късно, моля да ми дадете думата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Заповядайте.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Благодаря Ви за дадената дума, макар и късно, но по-добре късно, отколкото изобщо да не ми се дава. Късно е в такъв смисъл, че исках да кажа, когато започна изложението по същество на г-н Калпакчиев, че когато се иска становище до Народно събрание, и то от институция като Висшия съдебен съвет, има ред за изготвяне на това становище. Не може с едно писмо, което всъщност е предложение в едно изречение: „Предлага на Пленума да приеме становище“, без абсолютно никакъв проект на текст за такова становище, защото става въпрос за законопроект с отделни текстове и да се иска ние да вземем отношение компетентно по всички въпроси. Имаше достатъчно време вносителите да изготвят проект и писмено становище, защото знаят много добре максимата „*Verba volant, scripta manent*“. Г-н Калпакчиев много често ни е обвинявал в ментални проблеми, но сега явно ни надценява, защото смята, че няма нужда писмено, достатъчно е устно да ни каже, и г-жа Найденова устно ни изложи, така ни нахвърля най-различни проблеми, които са много важни, но ние трябва да вземем едно решаващо становище и да го изпратим в Народното събрание, и то бързо - до понеделник, в етап, когато законопроекта е приет на първо четене. Мисля, че тази бързина, която се иска от двамата предложители, пренебрегва всякакви наши правила (и не само наши), законови и подзаконови правила за нашата дейност. Затова не мога да взема така становище, устно, което ми изложиха - то бяха и някои съображения, които г-жа Найденова каза доста неща, които писмено трябва да ни предложат.

Затова предлагам да им върнем предложението; да ни предложат по текстове, както след това ще обсъждаме по АПК законопроекта, който е на същото положение - първо четене в Народното събрание, - но сме го подготвили и сме стояли доста време в Правната комсия и сме го обсъждали, а тук сега г-н Калпакчиев, който също е член на Правната комисия, не си направи труда в две седмици с г-жа Найденова да ни предложи един писмен текст. Да им го върнем и на следващо заседание на Пленума ще приемем вече (Реплика: На кого?). На вносителите, за да спазят процедурата, която е за всички законопроекти. Ние не можем вече да излагаме дейността на Пленума на Висшия съдебен съвет и да изпращаме в Народното събрание такива становища. То изобщо не би могло и да се вземе такова становище на този етап при положение, че нямаме писмена основа.

Моето процедурно предложение е да се върне на вносителите; които да изготвят един писмен текст по законопроекта и минавайки през Правната комисия в понеделник, ние ще го приемем и на другия пленум ще вземем решение.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: А когато не съгласувахме Закона за съдебната власт с подготвено становище, какви мотиви изпратихме?

ЕЛКА АТАНАСОВА: Протокола пратихме.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Протокола пратихме.

ЕЛКА АТАНАСОВА: Който никой не е чел.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: За коректност нека да кажем, че точката е отдавна в дневния ред на Пленума. Пленум обаче не се провеждаше по различни причини. Така или иначе законопроектът е факт; другия четвъртък той вероятно ще бъде и приет, така че, ако наистина имаме желание да изразим становище, днес е моментът

да направим това. Дори и да приемем, че критиките към вносителите са основателни, трябва да преодолеем липсата на писмен текст. Според мен няма проблем да дебатираме параграф по параграф - не са много измененията - и по всеки един от параграфите да изразим становище, а в зависимост от резултата от гласуването няма пречка то да бъде вече формирано в писмен текст, различен от протокола, който да бъде представен на Народното събрание. Затова моето предложение е да работим по текстовете от закона и да гласуваме.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Г-жо Ковачева, Вие превръщате Пленума в работно заседание може би на Правната комисия.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Аз в нищо не го превръщам, колега Петкова, но мисля, че законопроектът е много важен. Мисля, че предложенията касаят не толкова членовете на Висшия съдебен съвет, а касаят изобщо магистратурата, правата на магистратурата. И мисля, че трябва да надделеem всички технологични, процедурни, организационни проблеми и въпроси, които поставяме, и да работим по същество, защото нямаме време. Това е моето предложение процедурно.

По същество, освен казаното дотук, искам само да допълня следното. Няма да се спирам на § 1. Вносителите на предложението достатъчно подробно казаха какво мислят по този въпрос. Искам да ви обърна внимание на предложението за изменение по чл. 195, ал. 1, т. 3, където е казано, че лицата, т.е. съдиите, прокурорите и следователите не могат да упражняват търговска дейност (реплика на К.Иванов: преподавателска и научна). Допълнението е „под каквато и да е форма лично или чрез други лица“. Всъщност изменението има две части, които са самостоятелни, и всяка от тях е достатъчно важна. (Разговарят тихо

помежду си.) Аз разбирам, че г-жа Петкова не работи, когато няма готов текст, но, моля Ви...(прекъсната).

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Две седмици! Г-жа Найденова можеше да седне и да...(прекъсната).

ЛОЗАН ПАНОВ: Нямахме заседание на Пленума, г-жо Петкова.

(Димитър Узунов влиза в залата/

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ЛОЗАН ПАНОВ

(Заседанието продължава под председателството на Димитър Узунов – представляващ Висшия съдебен съвет)

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Две седмици! Можеше да седне и да подготви материала.

(Шум в залата, говорят едновременно.)

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Г-жо Петкова, ако Вас на 3 октомври няма да Ви касае ЗСВ, няколко хиляди души ще ги касае. Моля Ви се, моля Ви се! Няколко хиляди магистрати ще ги касае. (Говорят помежду си).

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Моля ви, чуйте ме!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Ами, няма как сега (шум в залата; говорят едновременно).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Няколко пъти помолих. Моля ви, колеги! (Шум в залата; говорят помежду си).

КАМЕН ИВАНОВ: Тук е весела група - настроението е приповдигнато.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля ви! Г-жо Петкова, г-жо Найденова, г-н Кожарев!

КАМЕН ИВАНОВ: Нека да чуем Юлия Ковачева какво има да каже.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Думата е на г-жа Ковачева. Заповядайте!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Обърнете внимание, че добавката „да упражнява търговска дейност лично или чрез други лица“ означава, или поставя въпроса дали изобщо съдиите, прокурорите и следователите могат да участват в гражданския оборот. Поне аз си зададох този въпрос. Какво означава „търговска дейност чрез друго лице“? Ако тя не е по пълномощие; когато тя се извършва от името и за сметка на упълномощителя.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: За кой текст говорите?

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Говоря, колега Петкова, за чл. 195, ал. 1, т. 3. Това означава, че всеки член на семейството, който упражнява търговска дейност, тази търговска дейност може да бъде прехвърлена и възложена в тежест на съдията, прокурора и следователя и да го постави в условията на несъвместимост. Да, аз знам за случая в Прокурорската колегия, но е различно, когато се събират доказателства; когато се установяват факти и когато тези факти водят на извод, че някой упражнява търговска дейност. Но забраната в закона поставя много повече въпроси и много повече проблеми, отколкото решава.

Второто изменение, което се предлага в чл. 195, ал. 1, т. 3, касае вече професионалните организации и се казва, че те могат да бъдат само на съдии, прокурори и следователи. Вие видяхте, има становище на Съюза на юристите в България. Аз няма да ви го чета, нито да ви го преразказвам. То е подробно и само по себе си достатъчно обосновано. Освен това предложението има още едно - това е Българската асоциация по европейско право и председател на Управителния съвет е съдия Арабаджиев.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Ама трябва, да ни предложите тези становища.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Има го, вижте го. Качено е, от СЮБ е качено.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Не, от Арабаджиев.

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: От Арабаджиев няма становище. Казвам, че има още едно такова сдружение на юристите, поне което на мен ми е известно.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Като говорите за становище, дайте...

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Може би, ако ме слушате внимателно, няма да водим този разпилян спор.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля Ви, не прекъсвайте говорещия!

ЮЛИЯ КОВАЧЕВА: Което автоматично означава, че всички, всъщност магистратите трябва да излязат от тези сдружения. Другият вариант е самото сдружение да прекрати дейността си, защото то ще остане да работи за други юристи. Това автоматично влияе на правото на сдружаване, което е нормативно закрепено и прокламирано в Конституцията. Обосновката, че по някакъв начин така се гарантира независимостта на съдиите, прокурорите и следователите, мисля, че е немотивирана, лишена от правно основание. Сега да си говорим тук за независимост на съда и независимост на съдията, съответно останалите магистрати, мисля, че не е нужно. В крайна сметка отдавна са ясни разграниченията и как се гарантира тази независимост, но това не е с ограничаване на участието в професионални организации.

По отношение на финансирането, което се предлага в ал. 1, т. 4, и възможността на колегите да участват в научна и преподавателска дейност, мисля, че беше казано достатъчно от колегите Калпакчиев и Найденова и затова аз се присъединявам към изразената от тях позиция. Мисля, че е много важно да

гарантираме възможността на всички колеги, когато финансирането е публично, когато става въпрос за публичен ресурс; когато има прозрачност и отчетност в това финансиране, те да могат да повишават своята квалификация и да бъдат равностойни и равноправни участници в професионалния обмен в рамките на Европейския съюз. Нека да не забравяме, че сме държава-членка на Европейския съюз с всичките освен задължения, и права, които произтичат.

По отношение на забраната за участие в изборни комисии също беше казано.

За предложенията в изменението на чл. 217, което касае сдружаването. Добавката в ал. 1, че съдиите, прокурорите и следователите могат свободно да образуват и да членуват в организации, се обезсмисля с предложението в ал. 2, защото обстоятелството, че се говори за чужди държави в един законопроект по отношение на финансиране и забраната за такова финансиране, без да има някакво разграничение, означава, че всяко едно финансиране ние казваме, че е нелегитимно, което мисля, че не е разумно. Още повече в дейността на всички професионални организации до момента не ми е известно на мен да са констатирани проблеми, които да налагат подобно изменение в закона. Напротив, всички организации имат на своите сайтове достатъчно информация за това каква дейност извършват; как е финансирана тази дейност; кои участват в тези дейности; какви са ползите от тези дейности. Така че предлаганото изменение, според мен, е абсолютно рестриктивно, ограничително и представените цели, според мен, не съответстват на действителните.

По отношение на Съвета за партньорство. Съветът за партньорство всъщност създава един много по-ограничен формат

на Гражданския съвет. И обърнете внимание - в самата Наредба, в самия текст вече е заложена неравнопоставеност на участниците, защото е казано, че представителите ще бъдат на съсловни организации, чиито членски състав е не по-малък от 5%, т.е. тези съсловни организации, които имат под 5%, няма да могат да участват, но пък забележете, че съдиите, прокурорите и следователите, които не членуват в такива организации, ще могат да имат свои представители. Тоест, ние изключваме едни съсловни организации, които не покриват някакъв, според мен, произволно определен праг, но за сметка на това пък тези, които не са решили, че трябва да участват в някакви сдружения, могат да бъдат представени. Да не говорим, че се изключват организации, които в този момент са членове на Гражданския съвет. Да не говорим, че Гражданският съвет е един свободен формат, където всеки може да участва, в зависимост от своите интереси, и не е необходимо да бъде институционализиран в закона, а още повече пък със създаването на правила, закрепени в наредба, т.е. в подзаконов нормативен акт.

По отношение на промяната, която се предлага в чл. 230, ал. 1. Обърнете внимание, колеги, че предложението, което се предлага, е по-рестриктивно и ограничително за съдиите, прокурорите и следователите от разпоредбата, която действаше преди изменението през м. август, защото до изменението през м.август съдиите, прокурорите и следователите се отстраняваха императивно за престъпления по чл. 132 от Конституцията и във всички останали случаи това се извършваше по преценка на кадровия орган. Той все пак имаше възможност да прецени дали са налице основанията да бъде отстранен колегата, или да не бъде отстранен. Предлаганата редакция изключва каквато и да било

дискреция. Тя в императив казва, че всеки един, който е обвинен за тежко умишлено престъпление, трябва да бъде отстранен. Съчетано с липсата на срок в закона, когато делото е в съдебната фаза, това означава, че всеки един, който е обвинен за тежко умишлено престъпление, може да бъде отстранен за неограничен период от време, т.е. до приключване на делото пред три инстанции. Защото срокът, лимитивният срок касае само и единствено досъдебното производство.

Няма да се разпростирам по-нататък в мотивите, но, ако нещо трябва да се променя в чл. 230, тогава трябва да върнем дискрецията и трябва да се каже какъв е срокът - максимално допустимият - за отстраняването, и то не само на досъдебната, а и на съдебната фаза. Защото обратното означава хора с години да бъдат отстранени от работа, а все пак България е правова държава и в нея важи презумпцията за невинност.

За съдебните служители беше казано.

По отношение на декларациите за членство. Аз нямам нищо против да се декларира членството в организации така, както е посочено в чл. 195а. Но мисля, че декларирането за членство в съсловни организации по никакъв начин не влияе на независимостта на съдията, защото все пак това е съсловна организация. Ние не говорим за членуване в някакви други формации. Какво значение и каква информация ще носи публичният регистър, в който колегите ще декларират членството си в съсловни организации? Кому е нужна тази информация и за какво може да бъде използвана тя?

Аз мисля, че първо трябва да си отговорим на тези въпроси, за да можем да изразим положително становище, защото, ако днес една съсловна организация е поставена в някакво по-

неблагоприятно положение, то утре ще бъде друга, а още в по-други ден може и да са всички. (Намесва се К.Иванов: И всички ще имат урок.) Така че нека да защитим собствените си права и да изразим становище по законопроекта.

Благодаря ви!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Колева, заповядайте!

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Колеги, моето предложение е да се обединим около едно безспорно становище, а то е, че този законопроект грубо нарушава Закона за нормативните актове. Изработването на проекти на нормативни актове е свързано с провеждане на обществени консултации; със задължителна оценка на въздействието, каквато формално е приложена към законопроекта, но не отговаря на елементарните изисквания дори на самия подзаконов нормативен акт, уреждащ съдържанието на този документ, предварителна оценка на въздействието на нормативния акт. По никакъв начин мотивите на законопроекта не съответстват на неговото съдържание. Декларираните мотиви в законопроекта основно се свеждат до това - стремеж към повишаване независимостта на магистратите. Аз не виждам нито един текст в закона, който да е предложен от вносителите в изпълнение на тази крайна цел. Може би има някакъв опит за ограничаване на финансирането, което би могло да се мисли, че по някакъв начин се отразява на независимостта, но този мотив по никакъв начин не е подкрепен със съответни данни. Ние не знаем колко магистрати са подпомогнати чрез чуждо финансиране. Това така наречено „чуждо финансиране" какво представлява? Какъв е източникът на това чуждо финансиране? Каква точно дейност е подкрепена от това чуждо финансиране? Спомням си, че цялата

сегашна компютъризация на всички съдилища (не знам за прокуратурите как е) беше постигната в резултат на едно така наречено от гледна точка на този законопроект „чуждо финансиране“. И ако това чуждо финансиране не беше дошло в края на 90-те години, досега не знам дали с нашия отпускат от правителството бюджет щяхме да имаме тази степен на компютъризация, каквато имаме в момента. И не знам това да се е отразило по някакъв начин на зависимостта на магистратите от работата им с компютрите, които са получени в резултат на това чуждо финансиране.

Ето защо смятам, че финансовата обосновка е изключително подценена. Предварителната оценка на въздействието на този законопроект е абсолютно формална, подценена е и въобще - да ме прощават вносителите на този законопроект, но той не съответства на елементарни изисквания на Закона за нормативните актове.

Няма въобще да се спирам по същество на текстовете. Достатъчно колеги обосноваха различните си виждания в тази посока. Предлагам обаче да вземем това общо решение, защото то неизбежно се налага. Да вземем общото решение да изразим нашия протест, че вносителите на законопроекта не са се съобразили със Закона за нормативните актове. И още нещо - не са се съобразили със собственото си правило в Правилника за работа на Народното събрание, според което всеки законопроект, който засяга съдебната власт, се изпраща на Висшия съдебен съвет за становище.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Кожарев.

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Уважаеми колеги, на едно заседание на Комисия по правни и институционални въпроси във връзка с предстоящите изменения на Закона за съдебната власт

тази година всеки от нас получи това решение с предложение, ако има желание, да предложи изменения в закона - такива, каквито вижда. По този повод аз написах едни изменения, като те бяха придружени с мотиви (говорят едновременно).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, може ли да не прекъсваме?

МИХАИЛ КОЖАРЕВ: Може ли да продължа?

(Шум; Димитър Узунов вдворява ред в залата със звънеца.)

Аз имам предложения, включително и с мотиви за изменение на някои от преходните разпоредби на Закона за съдебната власт. Защо казвам всичко това? Защото на пръв поглед обхватът на така предложения ни законопроект е различен от това, което аз ще ви кажа, че съм предложил. Но не е точно така, тъй като става въпрос за преходни и заключителни разпоредби и в случая следва да се прилагат правилата на чл. 34 от Указ № 883 за прилагане на Закона за нормативните актове, тъй като се уреждат или преуреждат висящи правоотношения.

Абсолютно по същия ред, по същия начин бяха преуредени едни висящи правоотношения, след като миналата година Народното събрание прие последните изменения в Закона за съдебната власт, свързани с издръжката на съдиите по вписванията и с приходната и разходната част на съдебния бюджет. След като Народното събрание прие, че издръжката на съдиите по вписванията ще бъде поета от Министерството на правосъдието и това залегна в нормата на чл. 361, ал. 3 от Закона за съдебната власт, Висшият съдебен съвет прехвърли с проект за постановление всички останали средства на Министерството на правосъдието. Състави се един двустранен протокол за приемане на тези средства, за да може Министерството на правосъдието да

изплати възнагражденията на съдиите по вписванията, но Министерството на правосъдието, кой знае защо, не подписа този двустранен протокол. Веднага след това, през м. септември, доколкото си спомням, в рамките на преходните разпоредби на един съвсем различен закон - Закона за мерките срещу изпиране на пари, Народното събрание вмъкна една преходна разпоредба, с която отложи влизането в сила на разпоредбите на чл. 229 и чл. 361 за 01.01.2018 г. С този пример искам да кажа, че е напълно допустимо с един друг законопроект, който и да бил той, с него да се преуреждат висящите отношения във връзка с преходните и заключителни разпоредби, както ... чл.34 от Указ № 883.

В тази връзка считам за изключително важно и засягащо всички магистрати в България решението на един въпрос, който наболя; един въпрос, който дотам се разви като негатив, че засегна изключително тежко както Висшия съдебен съвет и органите на съдебната власт, така и Министерството на правосъдието. Става въпрос за разпоредбата на § 83, ал. 2 и 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт, свързан с различното управление на съдебните сгради. Това неимоверно, повярвайте ми, изключително тежко се отрази на цялостната си дейност. Затова съм предложил на вниманието на Правната комисия, ако е възможно това да бъде прието и да бъде изпратено на Народното събрание, защото макар и да не е в обхвата на настоящия законопроект, то би било изключително полезно за всички, включително и за Министерството на правосъдието. Искане ми се този проект за изменение заедно с мотивите сега, след като обсъждаме цялостния законопроект, който ни е предложен, да включим и него, пък Народното събрание да преценява дали е в обхвата, или не е в обхвата. Но това е тема,

която наистина много сериозно засяга всички, и то в най-различни аспекти, включително и пречи на управлението и стопанисването на съдебните сгради, и то в огромен по мащабите си обем. Включително е свързан и с огромни бюджетни проблеми. Затова предлагам да предложа на вниманието ви тези изменения, да се запознаете с тях и да вземем решение те също да бъдат изпратени на Народното събрание. Така или иначе този въпрос няма да бъде разрешен сега, ако не използваме тази възможност. Между другото, има кореспонденция между нас и министъра на правосъдието в тази връзка. Разговарях и със заместник-министър Ахладова. Тя се съгласи, че проблемите са общи, изключително тежки и трябва да намерим най-бърз начин за тяхното разрешаване по дериватен път.

Най-общо казано, ако имате възможност да погледнете § 83, ал. 2, става въпрос за следното. Първо, едно изменение на чл. 388, ал. 1 - то е пряко свързано с преходните разпоредби, а именно проектът е: *„Пленумът на Висшия съдебен съвет разпределя ползването на недвижимите имоти, предоставени на съдебната власт, между отделните нейни органи и второстепенните разпоредители с бюджет към министъра на правосъдието (това е новото) и може да възлага стопанисването им на административните им ръководители на органите на съдебната власт“*.

В преходните и заключителни разпоредби да се отмени ал. 2 на § 83. Алинея 3 на § 83 да стане ал. 2 и да се създаде нов § 83а със следното съдържание: *„Предоставените на Министерството на правосъдието до влизането в сила на този закон части от недвижими имоти на съдебната власт за нуждите на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра на правосъдието продължава да се ползват за*

осъществяването на дейността им и преминават в управление на Пленума на Висшия съдебен съвет".

Ако това се приеме, трябва да сте наясно, да знаете, че ще се решат всички тези наистина много тежки проблеми. Ако е необходимо, да направим или почивка, или пък по някакъв друг начин да се запознаете и с мотивите към предлаганите изменения. Повярвайте ми, че те наистина страшно сериозно засягат всички органи на съдебната власт.

Аз, съобразвайки се с казаното от г-жа Юлиана Колева, мисля, че, ако въпреки това, че този законопроект се внася извън, или не в съответствие с правилата на Закона за нормативните актове, не можем обаче да гадаем, нито пък ние да преценяваме вместо Народното събрание доколко биха приели сега предоставения законопроект на нашето внимание, или не. Но, ако допуснем, че те го приемат, нека да се опитаме да внесем и тези промени, за да можем бързо да разрешим въпросите, които са изключително наболели, а те ще спомогнат и за следващия състав на Висшия съдебен съвет, защото ние ще оставим изключително тежко наследство. Ще бъде много, много трудно. Нещата продължават да са тежки по отношение и на счетоводното отчитане и балансите на Министерството на правосъдието и на Висшия съдебен съвет по отношение на тези имоти и части от имоти. Това искам да кажа.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Лазарова.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колеги, имам едно процедурно предложение, с оглед предложението, което направи г-н Кожарев - да насрочим едно заседание на Висшия съдебен съвет за понеделник или вторник, посветено само на обсъждане на тези проблеми, които бяха поставени във връзка с предложенията за

промени в Закона за съдебната власт, като съответно бъдат предоставени и мотиви от отделните предложители. Защото времето напредна и има достатъчно дълги и много точки от дневния ред, който е дълъг днес; точки, които предполагам, че ще създадат дебати.

Аз предлагам да посветим едно заседание на предлаганите промени и предложенията, които днес бяха предоставени от ... предложители и г-н Кожарев.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Панов.

ЛОЗАН ПАНОВ: Уважаеми колеги, мисля, че малко дебатът се разводнява, още повече, че стана ясно следното. Имаме прието на първо четене предложение за законопроект. Процедурата няма да позволи подобно действие от наша страна, но по-важното е да си кажем нещата такива, каквито са. Съдиите от Върховния касационен съд ще изразят своето становище най-късно до утре и то ще бъде публикувано на сайта на Върховния касационен съд.

Два пункта намирам за много важни и те са следните. Г-жа Ковачева ги посочи - вторият много важен пункт, касаещ магистратите и тяхното отстраняване от длъжност. С тези промени практически е възможно много лесно на един магистрат - съдия, да му бъде повдигнато обвинение и Висшият съдебен съвет да няма възможност да реагира, с оглед законовата разпоредба, която се предлага.

И вторият въпрос, който смятам, че е също е много важен, касае кариерното развитие на магистратите (членове на Съвета разговарят помежду си; Д.Узунов призовава за ред посредством звънеца). Вече бяха казани много думи, но освен кариерно развитие по вертикал, има и професионално развитие по хоризонтал. В този случай, с този законопроект се предлага

привилегия на членовете на Висшия съдебен съвет, които да могат, след приключването на техния мандат, да изберат в кой орган на съдебната власт да отидат независимо от това, че в продължение на около пет години те не са имали правораздавателна дейност, и изобщо да се заобиколят онези принципи, които са въведени в Закона за съдебната власт, които засягат конкурса и всички други процедури, спазвани от Висшия съдебен съвет.

Устройствен закон е, няма как да не вземем отношение по него. Какви са целите на законодателя можем само да гадаем, но няма как да не свържа това и с изтичането на мандата на настоящия Висш съдебен съвет и прякото въздействие върху някои от членовете и на настоящия Висш съдебен съвет, които неминуемо при благоприятно развитие на законопроекта ще се ползват от него.

И най-сетне погледнете становището на Съюза на юристите в България. Отслабването на магистратските професионални организации също е проблем, който няма да пренебрегнем. Така че, моля ви да се съсредоточим около това да изразим своята позиция по този устройствен закон, който, позволете да кажа, не знам къде се вмества в Актуализираната стратегия за реформа на съдебната система, а в крайна сметка като резултат ще доведе до една непредвидима правна среда дотолкова, доколкото преди една година беше приет Закона за съдебната власт, неговите изменения (членове на Съвета разговарят помежду си).

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля ви, в дъното на масата, много ви моля!

ЛОЗАН ПАНОВ: А сега се правят ad hoc по конюнктурни съображения и интуито персоне промени.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, други? Не виждам.

Колеги, има няколко процедурни предложения.

Г-жо Колева.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Доколкото се опитвам да систематизирам отделните изказвания, очертават се две тенденции. Едната е на негативно отношение към законопроекта такъв, какъвто е. Втората е свързана с предложение за внасяне на текстове, които са изключително важни действително от гледна точка на управлението на имуществото на съдебната власт. А от гледна точка на фазата на самия законопроект - тя е между две гласувания в Народното събрание.

Много ми е неприятно да го кажа, но ние тук наблюдаваме начина на приемане на закони от много години и знаем, че обстоятелството, че един законопроект - по-скоро неговото предлагане, противоречи на процедурите и правилата на Закона за нормативните актове, дори и на Правилника за работата на Народното събрание, никога не е бил спирачка, ако има политическа воля за неговото приемане. Още повече, че законодателят разсъждава на това ниво. Той не е противоконституционен - този закон. Следователно Конституционният съд нищо не може да направи на един такъв закон, който е прегазил грубо при приемането си Закона за нормативните актове. И в такъв случай аз предлагам Висшият съдебен съвет да мисли наистина като управленски орган, включително и като административен орган и да изразим официално нашата позиция по отношение на законопроекта в този вид, какъвто е, но в същото време да направим предложение, което е в съзвучие с предложението на г-н Кожарев за добавяне в преходните разпоредби на текста, който той предлага, и съответно да предприемем действия за отправяне на предложения към

органите, които са в състояние да внесат между двете гласувания конкретни предложения за допълнение на този законопроект.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Заповядайте, г-жо Стоева.

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Уважаеми колеги, във връзка с това, което колегата Колева изразява, според мен имаме принципно две противоположни действия. Ако ние приемем, че цялата процедура по изменение на ЗСВ е в нарушение на Закона за нормативните актове и подобно поведение ние не подкрепяме, трябва да спрем да обсъждаме абсолютно всякакви видове становища и да спрем дотук; да гласуваме тази първа част на предложението. Втората част - ако и едното, и другото гласуваме, на практика ние ще изпаднем в собственото си противоречие и в крайна сметка там, където ЗСВ има нужда от много спешни поправки, каквито са тези, които колегата Кожарев докладва за оптималната работа на органите на съдебна власт, ще бъдат осуетени. В този смисъл добре е да все пак да помислим отговорно за нашето поведение. Ако ще правим становище и ако ще гласуваме становища по определени текстове - ние самите знаем, че тези становища не са в съгласувателна процедура, но с оглед на това, че се чувстваме ангажирани - става дума за основния устройствен закон на съдебната система, да вземем отношение и да дебатирате проблемите по измененията. Затова, моля Ви, колега Колева, да конкретизирате предложенията си.

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Аз ги конкретизирах.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Карагьозова.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: Уважаеми колеги, подкрепям напълно казаното от г-жа Стоева, при положение, че тези шест параграфа подлагаме на критики за това, че не са спазени никакви правила, разписани в Закона за нормативните актове, да бъдат

приети каквито и да е изменения - да не говорим, че няма мотиви; да не говорим, че редакциите противоречат и на текста в Закона за нормативните актове за ясно и конкретно формулиране на текстовете. Особено драстичен е случаят с чл. 195, т. 3, като в мотивите е написано, че липсва достатъчно ясна уредба, която да обхване и случаите на фактически упражнявана търговска дейност, без посочване на критерии. Каква е тази „фактически упражнявана дейност"? Какво се крие под прикритието на „трети лица"? Използвам терминологията на законодателя, изложена в мотивите. И при всичките тези констатации ние вярно, по едни полезни; по едни практически съображения да дадем становище със също такова грубо нарушаване на изискванията за приемане на текстове да се опитаме - извинете ме за грубия израз - да прокараме някакви изменения, които безспорно са много важни, безспорно са много полезни, на мен ми се вижда, че не прилича на Висшия съдебен съвет да предприеме подобни действия.

Предлагам ясно и категорично да изразим несъгласие както с философията, така и с конкретно предложените текстове по всеки един от шестте параграфа по изложените от колегите преди мен съображения. Аз също бих могла да добавя по всеки един от параграфите допълнителни съображения, но считам, че е излишно. Това, което се каза, е напълно достатъчно. И нека да сложим точката дотук, както каза г-жа Стоева. Просто не ни прилича да задълбочаваме незаконосъобразното приемане на каквито и да е изменения.

Съзнавам, че може би ще се затрудним да предложим едни наистина разумни поправки в закона, които много отдавна се дебатираат, но не мисля, че това е начинът - ние с едно нарушение да задълбочим друго нарушение, само и само да получим някакъв

позитивен резултат. Аз лично за себе си ще гласувам „против“. Ще гласувам само и единствено за решение, което даде категорично отрицателно становище по всеки един от параграфите.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре.

Г-жо Петкова...

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Тук, се води ...то е работно съвещание, може да се води, искате и затова се включвам. Някои имат процедурни, аз се включвам по същество. Аз не считам, че...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Петкова, извинявайте, после ще Ви дам думата! Само нещо да кажа.

Така или иначе, колеги, има две процедурни предложения, едното е на г-жа Петкова, за връщане на вносителите на предложението.

Второто предложение е на г-жа Лазарова, за насрочване на изрично заседание на Пленума и третото предложение на г-жа Колева.../шум в залата/

ЮЛИАНА КОЛЕВА: Ами, то срокът изтича до понеделник!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: И третото предложение на г-жа Колева – да изразим становище, че законопроекта грубо нарушава Закона за нормативните актове. /шум в залата/

Колеги, така или иначе са направени процедурни предложения, аз съм длъжен да ги подложам на гласуване. Затова Ви прекъснах, г-жо Петкова.

Подлагам на гласуване предложението на г-жа Петкова, за връщане на предложението на вносителите, за изготвяне на

становище по законопроекта. Режим на гласуване./шумът не стихва/
Всички сме гласували.

Обявяваме резултата: 8 „за“, 10 „против“.

Подлагам на гласуване предложението на г-жа Лазарова, за насрочване на изрично заседание за следващата седмица – вторник от 14 ч./говорят помежду си/ с една единствена точка.

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Вижте кой може да насрочва заседание на Пленума – някоя от колегиите или министъра. Това решение е едно правно нищо!

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Колко сме насрочвали такива...

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Тогава закона беше друг. Чети закона, няколко пъти го гледахме с г-жа Найденова, тъй като сме инициатори на всякакви предложения.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Режим на гласуване.

/обсъжданията продължават/

Г-жо Лазарова, поискайте думата.

МАГДАЛЕНА ЛАЗАРОВА: Да. С оглед важността на тези промени, които се предлагат и предложението на г-н Кожарев, и репликите, които чухме тук, че няма мотиви към предложението на г-жа Найденова и г-н Калпакчиев, и именно водена от тези съображения, аз предлагам да отложим тази точка за понеделник, където да бъдат представени всички мотиви и тогава да гласуваме. Съгласете се, че ние нямаме наистина писмено становище. Ние не

можем да изпратим протокола и да искаме някой от депутатите да вникне в това, което ние правим като предложение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Добре, благодаря, г-жо Лазарова. Допълвам – понеделник от 10 ч. Режим на гласуване.

Обявяваме резултата: 9 „за“, 9 „против“.

/Чува се: Няма решение./

Г-жо Петкова, понеже Ви прекъснах за да гласуваме процедурните предложения, давам Ви думата.

КАМЕН ИВАНОВ: Не, има предложения на Юлиана Колева, на Незабравка Стоева и на Галя Карагъзова.

ЛОЗАН ПАНОВ: Колеги, имаше предложение на г-жа Стоева. Това беше третото процедурно предложение, което беше формулирано от г-жа Стоева и беше подкрепено от г-жа Карагъзова.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: А то какво беше, г-жо Стоева?

НЕЗАБРАВКА СТОЕВА: Моето предложение за решение е „не дава становище“. /Възгласи: А-а-а!/ С оглед на логиката, която наведох преди това. При положение, че се намираме в процедура съществено нарушение на Закона за нормативните актове, на практика ако изразим становище, ние ще привнесем и ще помогнем на тази незаконосъобразност по Закона за нормативните актове. И в този смисъл моето предложение е „не дава становище“.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Стоева, това което разбрах като изказване в предходното такова направено от Вас е, че ние взимаме становище, че е незаконосъобразно провеждането на процедурата.

Това, по своя характер е становище и ние го изразяваме. Не изразяваме становище по същество, а само взимаме позиция, че не е спазена процедурата, съобразно мотивите изложени от г-жа Колева.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Така или иначе предложението г-жа Стоева си го прецизира.

ГАЛИНА КАРАГЪОЗОВА: След това предложение на г-жа Стоева, аз формулирам отделно, четвърто предложение, да изразим отрицателно становище по предложените параграфи и общо, по изложените мотиви от всеки един от членовете, взел становище по същество.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-жо Неделчева.

КАРОЛИНА НЕДЕЛЧЕВА: Уважаеми колеги, с тези бих ги нарекла безполезни процедурни предложения, губим нещо много важно. Наистина, преди един месец в присъствието на министъра на правосъдието взехме решение на Пленум във връзка с подготвените промени в ЗСВ, който от нас и която комисия има предложения за редакционни и други промени, тъй като се натъкнахме на такива, да ги представи. В КАК, в понеделник се изразиха и обосноваха няколко много разумни предложения за промени в ЗСВ, касаещи различните срокове за обжалване на някои актове, постановени от Съвета, касаеща разпоредбата на чл. 206, ал. 1 от ПЗР на закона. Какво стана с този труд, който досега, все пак макар и бавно, достигна донякъде? Ще махнем с лека ръка и няма да си внесем все пак становищата ли? Включително това, което колегата Кожарев предлага днес. Това са конструктивни предложения. Отхвърляме всичко, не сме съгласни с извънредно

заседание в понеделник!? Все пак, това което колегите са си направили труда и са редактирали, представили в писмен вид, то остава някъде в паежината. Нека да помислим разумно, много ви моля! Ако трябва да преразгледаме решението си, нека да насрочим в понеделник извънредно заседание и да се мобилизираме. Ако трябва и утре да се направи, за да се селектират тези разумни предложения, които касаят системата. Очевидно е, че за някой е много важно финансирането на съсловните организации или статута на бивши членове, но има много други важни въпроси за системата, които ние имахме готовност и те няма да получат никакво движение.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Уважаеми колеги, аз съм съгласна с казаното от колегата Неделчева, но нека да разграничим нещата. Конкретната тема, по която се занимаваме днес, е конкретен законопроект между първо и второ четене. Всички други../шум в залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Моля ви, нека да изслушаеме г-жа Найденова! Моля ви... Ще ми се разсърди г-жа Найденова.

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Няма да Ви се разсърдя, защото виждам къде е причината за безразличието. В момента сме по обсъждане на конкретен законопроект, което е различно от инициативата, която министърът на правосъдието иска да реализира собствената си законодателна инициатива с наше съдействие. Аз съм съгласна и утре, и в понеделник, и когато и да е, да проведем заседание по тези предложения, които ние искаме да направим допълнително, но не обвързано с този конкретен законопроект, който вече е между първо и второ четене. Нека да направим това разграничение, нека да приключим с този

законопроект, след това да решим кога ще направим заседание, за да изразим становище по други текстове. Защото вижте, никой от нас, поне до момента.../шум в залата/ Ако беше толкова важно, който е смятал, че темата за другите законодателни идеи е важна, е имал свободата да внесе точката и да я разгледаме днес. Така че, г-н Узунов, нека да приключим с процедурните предложения по тази точка.

СВЕТЛА ПЕТКОВА: Точка 34 от дневния ред, това е по Закона за изменение и допълнение на АПК, положението е идентично. Прието е на първо четене и се изисква от нас официално становище, чийто срок не знам дали вече не е изтекъл. Това становище е минало през Правната комисия, подготвено е и тъй като виждам, че времето напредва, нека да преминем към приемане по тази точка предложения по становището по ЗИДАПК и след това вече г-жа Найденова ще помисли как да формулира в крайна сметка това решение. Да разгледаме точката, по която имаме готовност и след това вече ще ...

ДИМИТЪР УЗУНОВ: За разместване на дневния ред, така ли да го разбирам?

СОНЯ НАЙДЕНОВА: До тук вече гласувахме няколко пъти по тази точка.

ЛОЗАН ПАНОВ: Г-жо Петкова, положението не е идентично, защото ако по законопроекта за изменение и допълнение на АПК е спазена процедурата, ВСС е уведомен, предоставена му е възможност да изрази становище, имало е възможност Правната комисия да се сезира и време за да изготви такова становище, очевидно ...на устройствения закон, какъвто е

ЗСВ, не е такъв. Не е сезиран нито ВКС нито ВАС, нито ВСС, така че във всички случаи, ако искаме да изразим становище, нека го направим сега. Ако не искаме, да си го признаем честничко, без такива процедурни похвати да се опитваме да завоалираме нещата. Край на цитата!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Г-н Иванов.

КАМЕН ИВАНОВ: Наистина е много трудно да се води сериозен дебат при условието, че предмет на обсъждане е ЗИДЗСВ, по начина, по който трябваше да бъде предложен за разглеждане, както и времевия период, в който се предлага за разглеждане и за изразяване на отношение. Колеги, започвам от там: съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗСВ точно „ВСС представлява съдебната власт, осигурява и отстоява независимостта ѝ, определя състава и организацията на работа на съдилищата, прокуратурите, следствените органи, обезпечават финансово и технически тяхната дейност, без да се намесва в нейното осъществяване.“ Позволих си да прочета ал. 1, защото предмет на анализ е именно промяна в този устройствен закон. Всъщност предмета за обсъждане беше внесен по предложение на двама наши колеги. Законодателният орган нито е търсил, нито е искал, нито се е интересувал досега от нашето мнение по този закон. Както разбирам, не са търсили становището и мнението на други органи, които при спазване на изискванията на Закона за нормативните актове, имат право и задължение да изразят отношение към този законопроект. Трябваше внимателно да изслушаме това, което каза г-жа Юлияна Колева по отношение на техниката на движение на един законопроект и съобразяването му със Закона за нормативните актове, поне при определяне на процедурата по отношение на неговото предлагане, приемане,

обосновка и т.н. Това, което трябва ясно да знаем е, че двама колеги са внесли на собствено основание тема за разглеждане като отделна точка в днешния Пленум. Никой, повтарям се, но това е важно – никой не е искал, за да сме длъжни, в условията на съгласувателна процедура да дава становище. Г-н Панов е прав – ако имаме добро желание и ако имаме осмислено намерение, може да изразим като ВСС, като колективен орган, като орган, който представлява съдебната власт, становище по основния устройствен закон. Моето лично становище, ако се стигне до такова гласуване, ще бъде отрицателно. То не може да бъде друго яче. Ще се подхлъзнем и ще сгрешим ако в хода на досегашното обсъждане, съвсем иначе добронамерено, започнем да обсъждаме всички проблеми, които в хода на работа на действието на този закон сме констатирани. Проблемите са многобройни и многопосочни, и спор по това не може да има. Ние самите сме ги констатирани много пъти. Какво обаче ще постигнем ако сега емоционално всеки от нас посочи това, което е съзрял като дефект на сега действащия ЗСВ? И пречи ли ни, на собствено основание, след задълбочено проучване, такова каквото и се прави в Правна комисия, ние да изразим своето становище. Предмет на днешното обсъждане е конкретния законопроект по начина, по който ни е предложен. Затова смятам, че е крайна време, г-н представляващ, да подложите на гласуване становището на г-жа Карагъзова. То фактически обобщи изложеното от г-жа Колева, след като г-жа Стоева оттегли иначе разумно, първото си предложение.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Има второ.

КАМЕН ИВАНОВ: Второто, е да няма становище.

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Все пак е процедурно предложение.

КАМЕН ИВАНОВ: Ако нямаме кворум, това нека бъде извод на тези, които ни гледат или тези, които вече не проявяват интерес към нас. Но така или иначе, г-н представляващ, моля подложете на гласуване предложението на г-жа Карагъзова./Призиви да се гласува/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: По реда на направените процедурни предложения, подлагам на гласуване това на г-жа Стоева: не дава становище по проекта на ЗИДЗСВ. Режим на гласуване. /Незабравка Стоева е извън залата/ Къде отиде тя? Да изчакаме ли да дойде?

ЕЛКА АТАНАСОВА: Тече гласуване!

ЛОЗАН ПАНОВ: Имаме ли кворум в момента? /Гласове: Не, няма./ Да отчетем резултата и това е...

СОНЯ НАЙДЕНОВА: Тринадесет души сме в залата.

ЛОЗАН ПАНОВ: Момент! Имаме кворум 13 души, а се отчитат 12 души. Един казва „аз няма да гласувам“. Той е ли тук или не е тук?! /К. Неделчева: И аз не знам тука ли съм!/

КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ: Не, Галя, моля те, стой! /Г. Георгиева напуска залата/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Обявяваме резултата: 3 „за“, 9 „против“.

ЛОЗАН ПАНОВ: И сега нямаме кворум!

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Давам почивка!

/След почивката/

ДИМИТЪР УЗУНОВ: Колеги, след почивката, липсва кворум, поради което закривам заседанието.

/Закриване на заседанието – 15,35/

Стенографи:

Зоя Костова

Невенка Шопска

Катя Симова

Лидия Здравкова

Таня Младенова

/Изготвен на 27.07.2017 г./

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ:

ДИМИТЪР УЗУНОВ